

KOMMUNISTISK POLITIK

Protest mod nazimarch Salem, Stockholm 10. december

**NAZI ER FORBRYDELSE
- IKKE POLITIK**

Nr. 25

9. årg.

2005

23. december -

5. januar

Støttepris 12 kr.

TEMA: GODT RØDT NYTÅR 2006

Jeg skammer mig s. 2 ● 2006: Den nyliberale offensiv må stoppes s. 3 ●
Europas arbejdere i kamp s. 4 ● Mindemanifestation s. 5 ● Iraker i Danmark s. 6 ●
Finansloven tørres af på ansatte s. 8 ● Nyt 'valg' i Irak s. 10 ● Så blev det alligevel jul... s. 11 ●
Jul blandt terrorister s. 12 ● Politiet, venstrefløjen og nazi s. 14 ●
Til forsvar for oprøret s. 16 ● Harold Pinter: Nobelforelæsning s. 18 ●
Udtalelser - IKMLPO s. 20 ● Debat s. 22 ● Loftsrømte eksperter s. 24

Jeg skammer mig

– *Jeg skammer mig*, stod der i det hvide kors på et dannebrog. Det var ét af skiltene ved en hastindkaldt demonstration foran Christiansborg i protest mod de nye prøvekrav, der skal aflægges for at opnå dansk statsborgerskab, endnu en skærpelse *ad absurdum* af de i forvejen skrappe krav for at blive dansk statsborger.

Efter de hidtidige krav skal man: Være fyldt 18 år - Ikke have begået kriminalitet af grovere karakter - Ikke have gæld til det offentlige – Kunne dokumentere dansk kundskaber og kendskab til danske samfundsforhold mv.

Statsborgere fra de nordiske lande kan få indfødsret efter 2 års uafbrudt ophold, anerkendte flygtninge samt statsløse personer efter 8 års uafbrudt ophold, andre udlændinge efter 9 års uafbrudt ophold. Ved ægteskab med en dansk statsborger kræves der 6 års uafbrudt ophold i Danmark.

Cirka en tredjedel af de flygtninge, der får asyl i Danmark, har været udsat for tortur. Af dem er en del så hårdt medtaget, at de har fået varige psykiske skader.

Efter den ny aftale mellem krigsforbryder Fogh og racisterne i Dansk Folkeparti skal personer, der ansøger om statsborgerskab, stilles over for skærpede krav:

Danskprøve på et højere niveau end tidligere, prøve i dansk kultur, historie og danske samfundsforhold, krav om selvforsørgelse i fire ud af fem år. Grænsen for udelukkelse fra statsborgerskab p.g.a. kriminalitet sænkes fra 2 til 1 1/2 år, og ansøgeren må ikke have gjort sig skyldig 'i forhold omfattet af straffelovens kapitel 12 og 13, som er forbrydelser mod statens sikkerhed og et udtryk for en general foragt for den danske samfundsorden (terror mv.)'

En meget stor del af de indfødte danskere vil ikke have en chance for at bestå Dansk Folkepartis særlige assimilationstest på højt niveau. Størstedelen af de flygtninge, som er torturofre, vil ikke kunne opfylde kravene, simpelthen fordi deres indlæringssevne er svækket. Hensigten er da også at sortere: Dansk Folkeparti er nemlig ikke bare racister, partiet lider af en særlig aversion mod fattige og uuddannede indvandrere. Hvis man kan nøjes med at snuppe dem med en højere uddannelse (og dem er der også en del af), så er det fint. Resten kan gå ad helvede til.

KOMMUNISTISK POLITIK

Derfor protesterede en flok ved Christiansborg en råkold decemberdag, danskere og udlændinge, i reaktion mod en politik, som systematisk har lagt indvandrere for had, og som systematisk har hetzen mod muslimer og det muslimske mindretal i Danmark. De kristne korsfarere Søren Krarup og Jesper Langballe fører det store ord.

Det store flertal danskere har i de sidste par år fået rystet deres forestillinger om det lille land. Den (mere eller mindre) berettigede stolthed over at tilhøre en internationalt respekteret nation, som var langt fremme, når det gjaldt menneskerettigheder og social velfærd, er blevet forvandlet til skamfuldhed. Skamfuldhed over at tilhøre et land, som deltagere i en barbarisk kolonikrig mod Irak, et land og et folk, der aldrig har gjort os noget. Over at være Bush's og Blairs juniorpartner i international kriminalitet. Over den institutionaliserede racisme og den infame hetz mod muslimer. Over nedskæringer af ulandsstøtte og reduktion af internationale miljøkrav.

I modsætning til USA og England har vi aldrig haft en stærk antikrigsbevægelse, som har rettet sig mod dansk deltagelse i imperialistiske aggressionskrige. Vi har været vant til at se os selv som ofre for nazitysk aggression.

Det gør ondt, når illusioner bliver rykket op med rode. Skamfuldhed er en sund reaktion. Men den må tilføjes noget andet og mere fremadrettet: Vreden over det danske borgerskab og det beskidte bundt af politikere, der gennemfører dets utilslørede, brutale profitpolitik. Den må suppleres af viljen til modstand, til et opgør med en politik, der er så konsekvent og systematisk reaktionær, uden slutpunkt.

Det er ikke nok at gå til modstand på dette eller hint enkeltområde, for der er tale om en sammenhængende krig mod det værdifulde i det danske samfund og i den progressive og folkelige danske tradition, mod resultaterne af mange generationers kampe.

Skamfuldheden må afløses af stoltheden ved at sige fra – og kraften til at sætte en stopper for Fogh, de sorte præster og hele det reaktionære slæng af købte og betalte klassekrigere i Mærskes og de øvrige monopolders tjeneste.

Redaktionen 20. december 2005

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver 14. dag -

Centralorgan for

APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Egilsgade 24, kld.
2300 København S.
Tlf. 35 43 49 50.

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83

e-mail: apk@apk2000.dk

Redaktion og abonnement

Onsdag og torsdag
15.30 - 17.30

Ansvarshavende redaktør:

Klaus Riis

KP's hjemmeside/ Netavisen:

www.kpnet.dk

APK's hjemmeside:

www.apk2000.dk

ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser

Halvår (13 nr.) 275 kr.

År (26 nr.) 450 kr.

Betales til

Foreningen Oktober Forlag

Giro 1-663-4271

Deadline for indlæg til næste nr.
fredag den 30. december 2005

2006: Den nyliberale offensiv må stoppes

Skal man tro mediemyterne, så sover danskerne i disse år trygt på mursten af guld. Som en bibemærkning kommer op til jul lejlighedsvis et lille indslag om, at nødhjælpsorganisationerne har travlt med flere fattige end nogensinde før. Der rykkes i velgørenhedsgenet...

Mediefiltret skaber en skizofren virkelighedsoplevelse. På den ene side tordner propagandaen dag efter dag, at det aldrig er gået bedre for Danmark, at det går fremad for alt og alle, at rigdommen og de individuelle muligheder aldrig har været større. På den anden side skjules afgørende sider: den voksende fattigdom, udstødelse og masseelendighed i den anden pol. De rige bliver rigere, de fattige hurtigt fattigere: De fattige fortrænges af medier og bevidstheden – og der skabes en identifikation mellem 'rigdom' for de få og den generelle 'danske identitet'.

Denne skizofreni er et resultat af den borgerlige propagandas dominerende indflydelse. Derfor kommer det som et chok i USA, da orkanen Katrina afslører en fattig sort befolkning på bunden af verdens rigeste samfund – eller de dramatiske slumrevolter i Frankrig, der afslører masseelendigheden og det manglende håb i store dele af den opvoksende ungdom.

Denne desperate sociale bund eksisterer også og er voksende i Danmark, efterhånden som virkningerne af den nyliberale politiks fjernelse af de sociale 'sikkerhedsnet' slår igen. Den er fortrængt fra mediebilledet, af den parlamentariske proces, af de traditionelle masseorganisationer under reformistisk ledelse, som fagbevægelsen ... Tages den endelig op, sker det i en forvrænget form – i form af den racistiske, antimuslimske hetz, som i bund og grund er et dække for den generelle offensiv mod arbejderklassen og dennes underste lag.

Krigsforbryderen Anders Fogh Rasmussen og hans regering har grund til at være rimeligt tilfreds med året 2005. Den genvandt regeringsmagten. Der eksisterer ingen parlamentarisk opposition, kun villige samarbejdspartnere. LO og den socialdemokratiske fagbe-

vægelse som helhed har afskrevet demonstrationer og aktioner som kampmiddel. Der står ikke titusinder af arbejdere foran Christiansborg, når en kommunalreform, hvis sigte er udlliciteringer og privatiseringer, eller en sort finanslov vedtages. Den mest kulsorte og reaktionære regering, Danmark har set siden 2. verdenskrig, får lov til at sole sig i en krigscensureret presses velvillige gengivelse af dens uendelige spin. Fogh stilles ikke til ansvar for hans medskyld i krigsforbrydelser, brug af masseødelæggelsesvåben, tortur, mord, kidnapninger o.s.v. i forbindelse med sit og Mærsk krigsventyr i Irak og Afghanistan. Fogh sejler i smult vande og dækker sig bag Bush og Blair.

Velvillige NGO'er (der lever af statsstøtte) er med til at pudse et image af om Danmark som foregangsland i kampen mod tortur. Den mest fremmedfjendske lovgivning i Europa skærpes til stadighed, inspireret af racisterne i Dansk Folkeparti, og får lov til at passere næsten uden protest.

Vejen er banet for næste akt i den nyliberale klassekrig mod arbejderklassen og det store flertal. Det socialt barberede nyliberale Danmark i monopolerens socialt barberede nyliberale EU. 'Velfærdsreform' kaldes det, og det er lykkedes Fogh – takket være velvillige medier og velvillig opposition – at fremstå som nærmest moderat, når pensioner og efterløn står for tur og

fald og hele skole- og uddannelsessystemet, indbefattet det værdifulde i den danske pædagogiske tradition, står til den store nyliberale overhaling, der skal gøre den til erhvervslivets skole.

Men Fogh kan også fremstå som 'moderat' i forhold til et andet spørgsmål, som vil få afgørende konsekvenser for den nyliberale omstøbning af Danmark: EU's 'servicedirektiv' – Bolkestein-direktivet – som står til vedtagelse i EU-parlamentet i januar. Det vil sikre den endelige markedsgørelse af tjenesteydelser – uddannelse, kultur, sundhed o.s.v. bliver handelsvarer. Fogh og den danske regering kan tilmed stå som 'modstandere' af dele af direktivet. Det kræver ikke enstemmighed – og stærke kræfter med Blairs England i spidsen går kraftigt ind for det.

Fagtoppen erklærer, at det vil være en katastrofe, hvis det gennemføres – men tager ingen alvorlige skridt til at bekæmpe det.

Det er måske ikke gået op for alle, men Fogh og hans regering tonser løs med en nyliberal offensiv til fordel for monopolerne uden fortilfælde i dansk historie. Året 2006 – og ikke mindst det første halvår – bliver kritisk for, om den vil lykkes. Kun en storstilet massemobilisering vil kunne slå bremserne i og stoppe Fogh og hans sociale nedslagting.

Den brede folkelige modstand findes allerede. Spørger man danskerne, ønsker de ikke de nyliberale reformer trukket ned over hovedet. Den store demonstration ved Bush-besøget og antikrigsdemonstrationerne viser, at protesten mod krigen lever og vokser. Den hurtige reaktion mod Haarders uddannelsesreform med stærke protester mod slagtingen af folkeskolens 10. klasse og universitetsbesættelser omkring gruppeeksamen og gradueret SU viser det også. Men hvis ikke protesten samles og kun berører delområder og ikke hele den nyliberale offensiv, og lykkes det ikke at inddrage arbejderklassen som helhed og langt bredere lag i en synlig og massiv protest, vil Fogh triumfere igen. -lv

EU's servicedirektiv: Bolkestein i stormvej

Der er overhængende fare for at 'servicedirektivet' vedtages af EU-parlamentet i januar. Arbejderne i unionslandene må på barrikaderne!

Der blæses igen til kamp mod EU's berygtede servicedirektiv – også kaldet Bolkestein-direktivet efter ophavsmanden, den tidligere kommissær for det indre marked Frits Bolkestein. Den 17.-19. januar skal EU-parlamentet i Strasbourg stemme om servicedirektivet, eller direktiv om tjenesteydelser i det indre marked.

Uanset navnet omhandler det om serviceydelser i det indre marked på tværs af grænser.

Store europæiske faglige protester er planlagt, når forslaget skal op til behandling i EU-parlamentet.

Direktivet er løbende i efteråret blevet mødt med hård modstand fra hundredtusinder af europæiske arbejdere og deres faglige organisationer, da det vil betyde, at løn og arbejdsforhold vil blive forringet til et niveau, der svarer til den ringeste betaling.

EU-kommissionen og parlamentet fastholder direktivets gennemførelse under den ene eller den anden form. Direktivet er ikke bare et vigtigt element for EU i at opnå planen Agenda 2010, men er også en principiel prøvesten med den europæiske arbejderklasse. Lider EU-systemet nederlag på dette

Stop Bolkestein!

**NEJ til et EU,
der går socialt baglæns!
NEJ til et EU, der går baglæns på
uddannelsesområdet!**

På foranledning af det tidligere EU-kommissionsmedlem Frits Bolkestein (hollandsk liberal) er et EU-direktiv (EU-lov) om den fri bevægelighed af tjenesteydelser inden for den Europæiske Union nu under debat.

Hvis det vedtages, vil dette EU-direktiv gøre alle tjenesteydelser i Unionen til handelsvarer. Det vil betyde, at grundlæggende sektorer som kultur, uddannelse, sundhedspleje og alle serviceydelser, som er knyttet til de nationale sociale velfærdssystemer, kan udsættes for de samme former for økonomisk konkurrence som kommercielle varer.

Denne forvandling til handelsvarer vil uundgåeligt føre til en forringelse af pensionssystemer, velfærds- og sundhedsydelser til fordel for privat forsikring. Den vil også indeholde en deregu-

lering af vores uddannelsessystemer og enden på enhver form for kulturel mangfoldighed.

Desuden vil gennemførelsen af dette direktiv også bringe arbejdernes rettigheder, som de er fastsat i de nationale lovgivninger i unionslandene, i fare.

Siden marts i år har en række politiske partier og en stor mængde nationale og EU-baserede organisationer (fagforeninger, faglige sammenslutninger osv.) slået alarm og opfordret alle progressive kræfter til at gøre en fælles

anstrengelse for at bekæmpe dette direktivudkast, som repræsenterer et tilbageskridt for de sociale rettigheder.

Til trods for disse bestræbelser synes et meget stort flertal af medlemslandene at være for en hurtig vedtagelse af dette direktiv. Da enstemmig godkendelse ikke er nødvendig for denne beslutning, kan ingen enkelt regering, og endnu mindre et politisk parti, forhindre vedtagelsen af dette direktiv.

Kun en samlet anstrengelse fra civilsamfundets side i Unionen kan forhindre denne udvikling.

Vi må handle hurtigt!

Vi opfordrer jer derfor til at sige klart Nej til et socialt dereguleret EU ved at underskrive den elektroniske underskriftsindsamling på denne hjemmeside:

www.stopbolkestein.org

spørgsmål, vil det give arbejdere og EU-modstandere yderligere vind i sejlene.

Derfor overvejer EU-politikerne også, hvilke ”indrømmelser” de kan give modstanderne for at sikre, at det meste glider igennem.

Fra modstanderside forsøges det fortsat at få direktivet i dets helhed arkiveret lodret. Også Folkebevægelsen mod EU slutter op om kampagnen for at få det skrottet. Karina Rohr Sørensen, talsperson for Folkebevægelsen mod EU, siger:

- *Servicedirektivet er en bombe under den nordiske velfærdsmodel. Det skyldes primært tre forhold: For det første behandler direktivet alle serviceydelser ens. Det vil sige, at direktivet overhaler velfærdskommissionen højre om ved at underkaste helt fundamentale velfærdsydelser som pleje- og uddannelsessektoren ukontrollerede konkurrenceregler, hvor alle i Danmark nu har gratis adgang. For det andet vil direktivet forhindre de nationale demokratier i at stille krav til f.eks. driften af sygehussektoren, hvad angår bl.a. antallet af ansatte, prisbegrænsninger, befolkningsgrundlag og maksimal geografisk afstand til nærmeste sygehus.*

Men der ligger endnu mere i det. Karina Rohr Sørensen:

- *Endelig vil servicedirektivet betyde, at de virksomheder, der tilbyder denne f.eks. at drive en skole eller et sygehus, alene er bundet af de regler som gælder i oprindelseslandet. Det vil sige, at en lettisk virksomhed kan drive en skole på lettiske vilkår med dårlige forhold for de ansatte og tilsvarende kvalitet i undervisningen, uden at hverken folketetinget eller fagbevægelsen kan gøre noget ved det. Man trækker så at sige hele servicesektoren væk fra demokratisk kontrol og reducerer den nordiske model med frie aftaler for løn- og arbejdsforhold til en tom skal. Det direktiv skal stoppes.*

- *Folkebevægelsen mod EU kan ikke andet end støtte den store folkelige europæiske kampagne mod direktivet og anbefaler bl.a. at skrive under på den appel imod direktivet, som ATTAC, en lang række europæiske fagforeninger og andre samler underskrifter ind til, lyder opfordringen.*

Fredsmanifestation for dræbt dansk soldat

På den dræbte danske soldat Bjarke Kirkmands 22-års fødselsdag 20. dec. arrangerede hans familie en mindemanifestation foran Christiansborg.

Fakler og levende lys blafrede, da Bjarke Kirkmand blev mindet af 500 fremmødte – smukt, enkelt og højtideligt.

Niels Hausgård talte imod den ulovlige krig mod Irak, som blev mindet med musik – bl.a. med sangen Kring-satt af fiender – og med et minuts stilhed på opfordring fra hans storebror Rune, der sammen med de øvrige søskende trådte frem på scenen, og holdt en personlig tale om Bjarke.

Faderen Johan Kirkmand afsluttede med nogle få ord – med tak til de fremmødte: “Lad os give hinanden håndslag på, at alle danske soldater kommer hjem hurtigt muligt!”

Også i Odense (*nederst*) blev han mindet ved en lysmanifestation.

Bange nætter, folkemord og retssager

Af Rina Dhahir

“Hvis der er noget, du har gjort, Anders Fogh Rasmussen, så er det at fjerne brøden fra Saddam Hussein. Ved siden af dig og din nyfascistiske ven og bannerfører, Bush, fremstår Hussein som barmhjertigheden selv.”

Rina Dhahir er dansk-iraker og studerende. Hun redigerer hjemmesiden inmediares.dk

For et par uger siden havde jeg en journalist i røret, der gerne ville interviewe mig om, “*hvilke tanker der går igennem hovedet på en almindelig iraker, nu hvor Saddam Hussein skal for retten*”. Journalistens toneleje og sprogbrug afslørede en helt konkret forventning til min respons. Noget, som jeg ikke brød mig om. Jeg afslog interviewet.

Det meste af mit liv har jeg set Saddam Hussein som en slags bøhmand, intet mindre end en personificering af det onde. Det var hans ansigt, jeg så for mig, når jeg lå vågen om natten. Han ejede mine nætter, han ejede mig. Og de historier, han fortalte mig, de ting, han ville gøre ved mig og min familie, var ikke rare.

Det var i de dage, hvor Rumsfeld, Anders Foghs Venstre og Dansk Industri var gode venner med Hussein. Der blev givet håndtryk, underskrevet samarbejdskontrakter og solgt våben.

Bøtten er vendt. Også på mere end én måde.

Det er ikke længere Husseins ansigt, der holder mig vågen om natten. Mine nætter har skiftet ejermand. Han har ikke ét navn, men flere. Han har ikke ét ansigt, men flere. Han er ikke én mand, men snarere en sammensværgelse mellem flere mænd. De historier, de hvisker i mit øre, er ikke rare. De handler om dommedag. Død og destruktions – og ikke kun af kød og jord.

De er ude efter den totale destruk-

tion af mit fædreland. Som en irakisk-amerikansk blogger-ven for nyligt skrev til mig: “*It is the Iraqi spirit that is targeted.*”

Det er den irakiske ånd, der er under angreb! Det er den irakiske ånd, de er ude efter!

Helt bogstaveligt.

Det er ikke første gang, irakisk jord besættes og vanæres af suicidale imperier. Irak har flere gange måttet lægge jord til invasioner, død og ødelæggelse. Tyven Alexander ‘den store’ har været forbi, det samme har romerne, mongolerne, osmannerne og briterne.

Gang på gang er Irak vågnet op til de fremmedes vandalisme og besættelse. Men den nuværende overgår i sandhed dem alle i barbarisme. Det er folkemord på alle niveauer. Et nøje tilrettelagt manuskript, intet mindre end drejebogen til den totale udslettelse af den irakiske ånd.

“Ha, ha. Den irakiske ånd? Er det klansamfundet og den usle befolkning, der går rundt i slidte sandaler, du taler om?” – spørger kulturracisten fra sin kloak. Go fuck yourself, hr. og fru Rotte! Bagdad gav verden det første universitet, Al-Mustansryiah, der står så smukt ved Tigris’ bred. Og mens byen var verdenscentrum for filosofi og videnskab, turnerede I rundt fra kyst til kyst med en konstant kæp i øret og slog ihjel, voldtog og brændte folks byer ned. Historiens ironi ville vide, at jeres barbarisme – velbevaret og bestyret – et årtusind senere skulle nå universitetet ved Tigris’ bred. Store dele af campus er blevet røvet og brændt ned af de kryb, der fulgte i jeres kølvand.

Intet har ændret sig. I røver, voldtager og slår ihjel. Og ignoranten hælder en ny tår kaffe op.

Den irakiske ånd er under angreb!

Museerne er smadrede og gabende tomme. En uvurderlig kulturarv tyvstjålet. Tusindvis af ældgamle artefakter blev smuglet ud af landet og ligger nu i aflåste pengeskabe og hemmelige sikkerhedsbokse rundt om i verden. Aldrig mere vil de kunne ses i det land, under den himmel, hvor de hører hjemme.

En nation, der bedriver folkemord og udsletter andre nationers kulturarv, er svær at forherlige. Hvordan skal jeg kunne oparbejde en oprigtighed, næste gang jeg besøger Nationalmuseet eller Kronborg Slot? Kan jeg overhovedet sætte mine fødder der uden at føle lede? Hvordan skal jeg forholde mig til Jellingstenen, Guldhornene og kongerækken? Hvordan kan jeg abstrahere fra, at de repræsenterer et folk så uvidende, så skødesløst, så forblændet, at det nægter at se de himmelråbende forbrydelser, det begår?

Hvor sidder hjertets rewind-knap?

Den totale destruktions af Irak! Det irakiske olieeventyr er lig med en systematisk forfølgelse af Iraks intelligentsia. Over 1.000 akademikere og forskere er blevet skudt. Tusindvis er blevet truet til at forlade Irak omgående. Rejs eller bliv skudt. I har ikke kun stjålet olien, men også vores intellektuelle liv. Kernen til udviklingen af nationen. Pist væk. Hvem har interesse i at fratøve Irak dets intellektuelle fundament, dets eneste garant for en bedre fremtid? De samme, der invaderede landet, naturligtvis.

Jeres ævl om videnssamfund! Så arrogante er jeres tanker! Så hykleriske jeres ord! Så egennyttige jeres handlinger!

Deformiteter, kræft og ukendte sygdomme piner den irakiske befolkning. Jorden, vandet og luften er forurenede af forarmet uran og andet skidt. 4.500.000.000 år varer radioaktiviteten forårsaget af forarmet uran. Dette vil ikke alene gå ud over irakere, nej, skidtet spreder sig og vil en skønne dag også ramme kulturracistens børn. Ekspertter vurderer, at der er tale om den største miljømæssige forbrydelse

mod menneskeheden nogensinde.

Ve den næste, der nævner ordene 'demokrati' og 'vestlige værdier' i mit selskab!

Nationalbiblioteket er brændt ned til aske. Alle ministerier (på nær olieministeriet, naturligvis) og statsarkiver ligeledes. Irakerne har ingen beviser på id, ejendomsret og eksamenspapirer. Det betyder at irakerne nu er et ikke-folk. Og hvordan er det nu med ikke-folk? Som den britiske journalist Felicity Arbuthnot så rigtigt siger: Dem kan hvem som helst presse hvad som helst ned over hovedet på.

Come all you scum bags of the world!

Og det gjorde de så. *Ma'ku Iraq*. Der er ikke noget Irak. Der er USA, Iran og Israel. Der er demente cowboyreaks, jihad-besatte ayatollahpsykopater og blodtørstige Mossad-agenter. Og sammen har de forvandlet Irak til et slaraffenland for splatterpublikummet. Et sandt mekka og alle tiders reality-tv for kulturracisten i kloakken. Dagens 24 timer flyver irakernes kropsdele gennem luften. Benstumper, hoveder og indvolde flyver om kap med metalstykker, beton, krudt og kugler. Og indimellem, når vi skal ha' en ordentlig gang action, krydrer vi det hele med lidt napalm, lidt hvid fosfor, ja, måske nogle daisy cutters som topping?

"Iraq is a country of corpses," erklærer Robert Fisk. *"Ikke noget andet sted i verden har jeg set så mange lig som i Irak,"* siger krigskorrespondenten med over 30 års feltarbejde på bagen.

Og I nyder det, gør I ikke? I nyder at se det sandal-hensatte 'klansamfund' blive bombet i stumper og stykker, ikke? Hold op, hvor I nyder det! Jeg håber, I nyder det. For kun derved giver jeres tavshed mening. I er ansvarlige for jeres regerings forbrydelser. Kulturracisten som ignoranten. Det sker i jeres navn. Og det er bestemt ikke kønne ting, eftertiden vil huske jer for.

"Men hov," siger liberalisten, der gør alt for at skjule, at han i virkeligheden er en afart af den kulturracistiske kloakrotte. *"Vi har jo brug for den olie. (Og glem nu bare, at vi har smadret et helt land og slået hundredtusindvis – det skærer vi i øvrigt ned til 30.000 – af mennesker ihjel, det er jo, hvad der kan ske, og i øvrigt er det jo bare arabere). Det er for vor alles bedste, vi er ved at løbe tør for*

energiressourcer, vær nu realistisk."

Jaså? Og hvem kommer disse nyervervede energiressourcer så til gode? Gadebørnene i Afrika og Latinamerika? Får de nu tag over hovedet? Kaffebonden i Guatemala? Får han et mere værdigt liv? Slaverne i Østens sweatshops? Bliver de langt om længe berettiget til en lille pause i løbet af deres 48 timers vagt? NEJ! Den irakiske olie skal alene finansiere det frådsende imperiums fortsatte eksistens. Et imperium, der udgør fem procent af verdens befolkning, men ikke desto mindre står for mere en fjerdedel af verdens samlede energiforbrug.

Det var derfor, dit liv sluttede dér i murbrokkerne, du kære barn af Irak. Ikke for demokratiet, ikke for friheden. Du døde for amerikaners ret til at køre SUV's. Punktum.

Nå ja. Saddam Hussein. *"Hvilke tanker der går igennem hovedet på en almindelig iraker, nu hvor Saddam Hussein skal for retten?"* Det skal jeg sige dig, kære ven. Min foromtalt blogger-ven formulerer det så præcist, som det kan blive:

"No, the Iraq you fools all believe exists is being killed in that farcical court trying Saddam. Because those people, as bloodthirsty and as guilty or innocent as they are of the crimes they are accused of, represent the authority in the Iraq that was."

Iraks præsident Saddam Hussein. Ikke Guds bedste barn, ellers sad jeg ikke her og skrev på dette fattige sprog. En grum diktator, men dog irakisk patriot. Han udviklede Irak, nationaliserede den irakiske olie og gav befolkningen goder som f.eks. et gratis undervisnings- og sundhedssystem. Han udryddede analfabetismen og løftede landet ud af kolonialismens mørke og ind i industrialiseringen. Han gav den irakiske kvinde ligestilling med manden. Han værnede om kulturarven.

Han fordrev, torturerede og dræbte sine modstandere, det er ganske vist. Præcis ligesom I gør det. Så I er ikke bedre end ham. Men lige netop i denne kontekst er han bedre end jer. Meget bedre. Han udviklede og værnede om Irak. I smadrer Irak.

Saddam Hussein stod for et moderne,

udviklet og verdsligt Irak. Og netop derfor skulle han væk. Netop derfor slog I to millioner irakere ihjel under 13 års umenneskelige sanktioner. For I ønsker ikke et verdsligt og udviklet, arabisk Irak. I ønsker den totale destruktion af det arabiske Irak. Og netop derfor er den irakiske modstand Iraks eneste håb for en værdig fremtid: Fordi resignation og medløberi – som man i disse dage ser det under det såkaldte 'valg' – er ensbetydende med farvel til Irak og goddag til kun guderne må vide hvad.

Endnu engang: Hvem som helst kan presse hvad som helst ned over hovedet på et ikke-folk.

Derfor, kære spørgelystne journalist, kære kulturracist, kære ignorant, kære 'liberalist': En almindelig iraker føler absolut ingen glæde ved den farceagtige og illegitime retssag mod Iraks legitime præsident Saddam Hussein. Intet er mere fordærvet, mere gennemskueligt, mere grinagtigt end kolonialismen, når den prætenderer at ville retfærdigheden.

Hvorfor er sigtelsen mod Saddam Hussein i øvrigt kun begrænset til hændelserne i Dujail? Hvad med at starte med krigen mod Iran eller invasionen af Kuwait? Nå nej, sorry, det ville jo resultere i, at Hussein skulle dele sin bæk med visse vestlige ledere. Og så meget plads er der jo heller ikke i den retssal ...

Kære journalist: Hvad havde du forventet, jeg ville stå frem og sige på landsdækkende tv? At jeg glæder mig til at se Saddam Hussein dingle for enden af et reb? Huh? Nej, kære journalist. For det første bifalder jeg ikke dødsstraf. For det andet: Selv hvis jeg gjorde, selv hvis jeg var så primitiv, at afslutningen af et andet menneskes liv kunne tilvejebringe mig en form for lindring, så var der andre end Hussein, jeg hellere ville se ånde ud.

Hussein har ikke begået én forbrydelse, som I ikke har overgået tusindfold. Om vi taler tortur, drab, brug af kemiske våben eller you name it. I har for længst overgået Husseins forbrydelser i antal og styrke. Så tag og pak sammen med jeres ævl om vestlige værdier. Der er ingen vestlige værdier. Alt det, jeg troede de var, har vist sig at være en illusion. Der er kun den ene

Finansloven tørres af på ansatte

De offentligt ansatte skal betale for milliardbesparelse på finansloven - ellers skal der ske serviceforringelser

Der er god grund til at frygte, at de offentlige ansatte må bløde for en besparelse på 2,2 mia. kr., som regeringen har fået vedtaget i forbindelse med finansloven. Det sker enten via tempoopskrunchinger eller fyringer.

Det mener forbundet 3F i hvert fald:

- Det er dybt bekymrende, at finansministeren med et pennestrøg i form af en "tekstanmærkning" til finansloven kan luske en besparelse på 2,2 milliarder kroner ind, siger Ellen Lykkegaard, der er formand for den offentlige gruppe i 3F.

Baggrunden for besparelserne er, at kommunerne i forbindelse med strukturreformen (!) samt tvungen indfrielse af regeringens løfter over for ældre og børn er pålagt merudgifter for 2,2 mia. kroner for 2006. Med vedtagelsen af finansloven fik finansminister Thor Pedersen (V) samtidig lov til at skære i kommunernes bloktilskud, hvis de ikke

selv reducerer udgifterne.

Såfremt kommunerne ikke vælger serviceforringelser, er der kun de ansatte tilbage til at betale:

- Borgerne har en forventning om mindst den samme service efter kommunesammenlægningerne.

Dertil kommer de ændringer og forandringer, som strukturreformen medfører, og hvis afledte udgifter stort set ikke finansieres på grund af skattestoppet. Hvis alt det skal gå op i en højere enhed, er der kun én taber: Det er de

offentligt ansatte, der enten bliver presset med fyringer eller gennem tempoopskrunching, frygter Ellen Lykkegaard.

Formand for Kommunernes Landsforening, Gedved-borgmester Eigil W. Rasmussen (V), har indtil videre nægtet at være med til at bede kommunerne genåbne budgetterne for 2006, når det sker med "en pistol for panden" i form af truslen om at blive trukket i bloktilskud.

-gri

Bonusfest til akademikere

Forskellige aflønningsformer har altid tjent til at splitte arbejdere og deres nære allierede. Aktieoptioner, bonusordninger, præstationsløn eller andre former for fedterøvstillæg vil kombineret med funktionærstatus og forskellige grader af ansættelsessikkerhed til hver en tid være basis for at spille de ansatte ud mod hinanden.

Ifølge en ny undersøgelse foretaget af Dansk Handel & Service (DH&S),

som lægger speciel vægt på bonusordninger, så er disse steget betydeligt. På blot fem år er antallet af privatansatte jurister og økonomer, som er direktører, stort set fordoblet.

Størrelsen af bonussen er også afhængig af, hvor højt oppe i hierarkiet man er placeret. Direktørerne får i gennemsnit udbetalt 190.000 kroner, cheferne får 80.000 kroner, mens medarbejderne i gennemsnit får 40.000 kroner.

Store fagforbund er tilsyneladende tilfreds med bonus som princip.

DJØF's formand, Finn Borch Andersen, er ikke bekymret over forskellen. Han siger, at han ville blive bekymret, hvis der skete en lønoverførsel fra medarbejdere til direktører:

- I DJØF er der en positiv stemning for bonus og gratialer, hvis bare medlemmerne har en fast månedsløn, der kan dække de faste udgifter.

HK/Privats næstformand, Bjarne Nielsen, smiler og siger tak på medlemmernes vegne (mediografikerne, red.), hvis de – f.eks. som det netop er sket på Aller – får udbetalt en bonus på 20.000 kroner. Men han slår fast, at det ikke medfører mindre lønkrav.

- Tværtimod. Hvis det sker alt for ofte, vil vi nok tage det som udtryk for, at vi har krævet for lidt.

Dansk Metal er i princippet positiv over for bonusordningerne, men på medlemmernes vegne føler forbundssekretær Kjeld Bækkelund Hansen sig forbigået, da der kun sjældent er bonusfest for Metals medlemmer:

- Så det klinger lidt hult, hvis tillidsmanden skal slås for hver en 25-øre til lønforhandlingerne, og vi samtidig ved, at virksomheden har udbetalt en kæmpebonus til ledelsen.

-gri

Netavisen
Kommunistisk Politik
på nettet - hver dag
www.kpnet.dk

Aktion til tiden

- *Timet og tilrettelagt!*

Det berømte Egon Olsen-citat passer på bedste vis til den aktion, som DSB-ansatte gennemførte i sidste uge.

DSB-ledelsen burde faktisk have større respekt for deres ansatte, der udviser så glimrende evner, mens de selv ikke er i stand til at overholde sit eget slogan 'Tog til tiden'.

Det var rent faktisk netop ledelsens mangel på respekt, der udløste konflikten. I stedet for at tage deres kreative ansatte med på råd, når det gjaldt næste års planer på personaleområdet, valgte de i stedet at provokere personalet ved at beslutte en heftig bespareelsesplan hen over hovedet på de ramte.

Magen til *dilettanteri og lusset amatørisme* finder man ellers kun hos EU-politikere, ministre, embedsmænd, erhvervsledere samt politikorpset i Olsen-bandens bedrifter.

Det var ledelsens plan at overlade driften af det enkelte tog til én person: lokoføreren. Billetkontrollen skulle så overgå til stikprøver, som det kendes fra de københavnske S-tog.

Denne plan blev ikke accepteret af de ansatte, hvorfor Radioavisen i fre-

dags kunne meddele:

- Togpersonalet forlod i morges togene og overlod passagerer til sig selv på de stationer, hvor togene var nået til.

Som altid skilte det de rejsende i to skarpt afgrænsede lejre. Den ene lejr rettede harmen mod personalet, mens de andre vendte blikket mod ledelsen. DSB-ledelsen selv var ikke i tvivl. Efter få timer krøb de langs sporet og underskrev en aftale, hvorefter planerne blev bilagt.

Personalet havde vundet en sejr på få timer med en resolut aktion, der tog ledelsen med bukserne nede – midt i en begyndende juletravlhed.

-gri

Havnedirektivet grundstødt - men ikke sænket

EU's havnedirektiv, der har til hensigt at give de i forvejen forgyldte redere mulighed for en ekstraprofit ved at lade underbetalte søfolk laste og losse skibe, ser ud til igen at gå på grund. Tre parlamentsudvalg har under stort pres fra de europæiske havnearbejdere sænket direktivet. Senest har EU-parlamentets transportudvalg besluttet at vende tomme nedad.

Folkebevægelsen mod EU's blad Folk i Bevægelse vurderer, at direktivet ved parlamentets behandling i januar forventes at kuldsejle, hvilket i givet fald må betegnes som en sejr for ikke bare de fagligt aktive europæiske havnearbejdere, men for alle europæiske arbejdere. Talsperson for Folkebevægelsen mod EU, Karina Rohr Sørensen, udtrykker det således:

- Forslaget undergraver de aftaler og ordnede forhold, som arbejdsmarkedets parter i havnene er enedes om. Det

skal EU holde fingrene fra. For det andet er forslaget i sig selv en hån mod al demokratisk tankegang, da det blev genrejst af kommissionen mindre end et år efter, at parlamentet havde stemt direktivet ned første gang.

Kommissionens iver for at gennemføre direktivet i en eller anden form understreger, hvor stor en betydning det har. Det er derfor alt for tidligt at erklære direktivet for sænket, også selvom EU-parlamentet kuldsejler det i januar.

Arriva snager

- Har du på noget tidspunkt i dit arbejdsliv været syg i mere end 14 dage?

Det er blot et af de spørgsmål, som bliver stillet af Arriva til chauffører, som er interesseret i et job i firmaet. De skal også redegøre for antallet af besøg hos læger de seneste fem år. Som om det ikke er nok, føler selskabet også trang til en mistænkelig grad af dyneløfteri: Bor du til leje eller i ejerbolig, og hvor mange børn har du?

De fastansatte går ikke ram forbi. Ud over den almindelige helbredsattest skal de redegøre for deres alkoholforbrug i dag og tidligere.

Arriva mener ikke, at der er tale om mistænkeliggørelse af de ansatte:

- Det er et spørgsmål om at sikre, at medarbejderen passer bedst muligt til jobbet.

Post DK krænker

3F i Slagelse er på vej med en politianmeldelse, fordi Post DK indhenter særdeles personfølsomme oplysninger om ansatte og efterfølgende registrerer dem. Eksempelvis blev en ansat kaldt til sygesamtale godt en måned efter, at hun et stykke henne i graviditeten havde mistet sit barn. Lederen pressede hende til at afgive forklaringer, som hun ikke var tvunget til.

Ifølge 3F er episoden en direkte og logisk følge af den hårdhændede behandling af de ansatte er fra Post DK's øverste ledelse.

Østaf tale står ved magt

BAT vil ikke lempe på Østaf talen. Den danske overgangsordning for arbejdskraft fra de otte nye østeuropæiske EU-medlemslande er igen kommet til debat på grund af en rapport fra Arbejdsmarkedsstyrelsen (AMS). Den østeuropæiske arbejdskraft, man har registreret, udgør blot en lille promille af den samlede styrke og har ikke påvirket forholdene negativt for de danske lønmodtagere, hvorfor AMS ønsker aftalen lempet, mens DA helst så den afskaffet.

Om "parlamentsvalget" i Irak

Den 15. december afholdtes "parlamentsvalg" i Irak - arrangeret af besættelsesmagten.

Af Carsten Kofoed

275 medlemmer skal vælges til et nyt irakisk "parlament". Omkring "valget", dets karakter, formål og indhold skal følgende siges:

1. "Valget" er ligesom hele den amerikansk kontrollerede politiske proces ulovligt og illegitimt, fordi det finder sted som resultat af den FN-stridige amerikansk ledede angrebskrig mod Irak.

2. De opstillede partier, lister og koalitioner er alle godkendt af besættelsesmagten gennem Iraks Uafhængige Valgkommission, som er oprettet af USA. Politisk set er de deltagende partier og deres kandidater alle at betragte som kollaboratører, der spiller besættelsesmagtens spil og objektivt understøtter besættelsen.

3. "Valgets" officielle resultat afgøres ikke af stemmesedlerne, men af den reelle magthaver i Irak, USA, og dens interesser. Dette har USA's præsident Bush netop indrømmet ved at sige,

at valgresultatet muligvis først vil foreligge i januar. Der skal være tid til forhandlinger. Den valgsvindel med falske stemmesedler, id-kort og lignende, der massivt finder sted, udtrykker kollaboratørernes kamp indbyrdes i forhold til at bringe sig selv i den mest fordelagtige position over for USA, når det nye irakiske marionetstyre skal udpeges af amerikanerne, hvilket har betydning for kollaboratørernes muligheder for at rage til sig af Iraks rigdomme.

4. "Valgets" hovedformål er ikke, som det siges af besættelsesmagten og dens presse, at opnå et demokratisk valgt parlament i Irak. "Valget" skal forsøge at udvide den sociale basis for det vaklende irakiske marionetstyre for at

styrke det, således at besættelsesmagten, der er såret, lider militært, økonomisk og politisk og er stærkt upopulær både i Irak og på hjemmefronten, gradvis kan påbegynde en tilbagetrækning fra Irak. USA's ihærdige forsøg på inddragelsen af de mest opportunistiske dele af de arabiske sunnimuslimer, for eksempel gennem amerikanernes pludselige "afsløring" af tortur mod arabiske sunnimuslimer, er et led i dette.

5. Op til "valget" har grupper som Iyad Allawis Iraks Nationale Liste og Salah Al-Mutlaqs Iraks Front for National Dialog, der er en sunnimuslimsk liste, opfordret til, at det af besættelsesmagten forbudte Baath-parti legaliseres og får lov til at deltage i den af USA kontrollerede politiske proces. De taler nu for, at den såkaldte af-baathisering, en voldsom undertrykkelseskampagne, som de amerikanske besættelse og de irakiske forrædere igangsatte umiddelbart efter Bagdads fald i april 2003, og som ikke blot rettede sig mod millioner af organiserede baathister og deres familier, men mod alle patrioter i Irak – alle, der ikke bød besættelsen velkommen – mere eller mindre annulleres. Bag disse opfordringer står USA. Det blødende USA er godt klar over, at det afgørende punkt i forhold til at passivisere modstanden mod besættelsen er at få Baath-partiet hevet ud af den væbnede kamp, enten ved simpelthen at nedkæmpe det, hvilket USA ikke har været i stand til indtil nu – snarere tværtimod – eller ved at isolere eller forsøge at splitte det for derefter at likvidere de sidste kæmpende rester af partiet. Disse

Modstanden likviderer tolk for danske besættelse

En irakisk mand, der arbejdede som tolk for den danske besættelsesstyrke i Basra, er blevet fundet dræbt af skud.

Det oplyser Hærens Operative Kommando (HOK) den 16. december. HOK skriver om likvideringen, "at terrorister med alle midler forsøger at skræmme den civile irakiske befolkning fra at samarbejde med koalitionsstyrkerne. Mistanken bestyrkes af, at en anden af bataljonnens tolke tidligere på måneden blev bortført og truet, men dog frigivet efter nogle timer i fangenskab".

HOK oplyser endvidere, at de danske besættelse har ansat 22 irakiske engelsksprogede tolke, der hjælper besættelsestropperne under militære

operationer mod deres landsmænd.

Det har været en bevidst strategi fra den irakiske modstandsbevægelses side at isolere besættelsesmagten gennem at angribe alle irakere, der samarbejder med besættelsesmagten. Angrebene har fortrinsvis været rettet mod hær, politi, politikere og embedsmænd. Men også tolke er blevet angrebet, fordi de med deres arbejde sætter besættelsesmagten i stand til at kommunikere med irakerne og derved få oplysninger, som den kan bruge imod modstandsbevægelsen.

At de danske besættelse mister en af deres tolke, viser, at forholdene i Basra langtfra er så hjertelige, som de ofte lader forstå. *Fritirak.dk*

anstrengelser fra besættelsesmagtens side udtrykker Baath-partiets kolossale styrke og store og stigende folkelige opbakning. Der findes dog hos de iransk støttede chauvinistiske shiamuslimske partier som Ibrahim Al-Jafaris Al-Dawa og Abd Al-Aziz Al-Hakims SCIRI stærk modstand mod at rehabiliterer det panarabiske Baath-parti, fordi de dermed ser deres positioner truet. Her ses i øvrigt en modsætning mellem USA og Iran, der, mens de begge buldrer løs med en masse afledende støj om henholdsvis Irans mulige atomvåben, og hvad der burde ske med det zionistiske Israel, samarbejder tæt sammen om at bekæmpe den irakiske modstand.

6. Modstanden og Baath-partiet som den vigtigste kraft i denne har afvist og fordømt "valget". Dette betyder, at den væbnede modstand med sikkerhed vil fortsætte også efter "valget". Modstanden ser ingen grund til – med den succesrige væbnede kamp in mente – at vige fra denne vej og indgå kompromisser med besættelsesmagten. Betingelsesløs tilbagetrækning fra Irak er fortsat hovedkravet fra modstandsbevægelsen.

7. Kort efter "valget" vil flere lande forlade besættelseskoalitionen, hvilket yderligere vil isolere USA og de tilbageblevne amerikanske lydstaten som for eksempel Danmark. Ukraine (1.650 soldater), der er nummer seks, hvad antallet af besættelsestropper i Irak angår, og Bulgarien (400, delvis tilbagetrækning, idet 120 bliver) er ude til nytår. Polen (1.400 soldater) og Italien (2.900 soldater) følger med sikkerhed med i 2006.

8. "Valget" vil – ligesom de foregående – ikke "stoppe volden" og løse nogen af Iraks problemer, fordi hovedproblemet er besættelsen. Besættelsen vil fortsætte efter "valget", og det vil de militære, økonomiske, politiske og sociale problemer derfor også. De vil fortsætte med at uddybes og derved isolere besættelsesmagten og kollaboratorerne endnu mere samt give den væbnede modstand yderligere vind i sejlene. 2006 kan – såfremt den nuværende udvikling fortsætter – blive besættelsens sidste år.

Carsten Kofoed er bestyrelsesmedlem i Komiteen for et Frit Irak

Så blev det alligevel jul ...

På dagcentret har vi hver dag en morgensamling omkring halv elleve. Det har blandt andet til formål at annoncere de forskellige tilbud, der foreligger på den samme dag eller vil komme i løbet af kort tid. Det er ikke alle ansatte, der er lige scenevante, hvorfor der til tider optræder en lille raptus, som da Birgitte forleden annoncerede julens tilbud:

- Så skal alle huske, at det i dag er sidste chance for at tilmelde sig arrangementet juleaften, der afholdes den 24. december.

- Det var heldigt, for det er også den dag, jeg kan deltage, indskød Lone, der vist ikke helt selv havde tænkt kommentaren som en morsomhed. Det gjorde den jo kun endnu bedre.

Dømmer man ud fra oppyntningen, så har det så sandelig været jul i MEGET lang tid på dagcentret. Brugerne tager det mere afslappet. De kvindelige brugere hygger sig over pynten, men glæder sig mest ved at fortælle om den kommende tid med børne- og oldebørn:

- Det er jo børnenes jul, fastslår de alle med stor sikkerhed. Deres retfærdigheds-sans skinner også igennem, når de redegør for gavernes omfang, uanset hvor mange fodboldhold de skal forsyne med gaver:

- De får jo for det samme i gave. Der skal ikke gøres forskel. Denne aften må ynglingen affinde sig med ligeværdig status.

Bedste- eller oldemor må til gengæld affinde sig med at komme i tredje eller fjerde række, når det gælder konkurrencen med gavernes størrelse og omkostninger. Ofte modtager oldebarnet dyrere gaver fra hunden end fra oldemor, men lykken er at kunne gennemskue den rigtige kærlighed, når man alligevel "bliver begavet" med et knus af et træt oldebarn på skødet.

I øvrigt maler Dybbøl mølle jo udmærket – hvis man skal dømme efter detailbutikkernes omsætning, der sammen med reklamernes omfang igen i år slår alle rekorder. Det må omkring 800.000 udstødte af arbejdsmarkedet sammen med deres børn så

trøste sig med. Hvis de har svært ved det, kan de lægge øre til præstens mælende ord på de fire adventssøndage:

- Det er ikke de materielle goder, der gør dig lykkelig. Kom i hu, at det er sværere for den rige at komme i himmelen, end det er at kravle gennem et nåleøje!

Det lader ikke til at besvære de rige i denne juletid. De forsyner sig selv og deres nærmeste med gaver, der er umulige at beskrive – direkte fra Internettet. Det hænder, at de vil være rigtig sociale og komme hinanden ved. Så inviterer de på tur til Magasin med efterfølgende snacks på D'Angleterre.

Så mangler vi de mange fuldtidsarbejdende børnefamilier, der er tæt på at gå op i sømmene på grund af julepynt, besøg i op til flere daginstitutioner med deres forskellige julearrangementer, opfyldelse af de daglige juleritualer med åbning af fem forskellige julekalendere, småkagebagning, jule-

klip med meget mere, samtidigt med at dagligdagens dont skal passes. Ved hjælp af arbejdsgiverens årlige bonuscheck eller et lån i ejerboligens friværdi tillader det lige præcis familien at deltage i forbrugsfesten, hvis alvor først melder sig ved nytår, når kontoudtoget

melder, at du måske har betalt gildet til næste jul. Udenfor står de enlige, der har overladt sig selv til sig selv – og deres depressive og destruktive tanker.

Men julen kommer igen i år – og igen i år falder julen den 24. december, lige så sikkert, som den ikke bliver hvid! Det har vores ærkekapitalistiske og forurenende produktionsmetoder forhindret. Det kan være, at vi om alt for få år, når indlandsisen er smeltet af samme årsag, i Danmark må afholde julen i mindet om Jesu lignelse, da han gik på vandet.

Eller det kan være, at vi har omskabt højtiden til en fest i anledning af solhvervet. En fest uden kommercialisme og salgstal som mål for vores lykke. En fest, hvor den lille pige med svovlstikkerne har forsteret.

Reno

Den første jul

(Mel.: Det kimer nu til julefest)

En jomfru, der kom galt af sted
en sildig julekvæld kom ned
i dølgsmål med en lille dreng,
der lagdes i en krybbeseng.

Der var ej præst, ej jordemor,
da Jesus kom til denne jord,
men engle sang og priste smukt
Jomfru Maria's syndefrugt.

Da faderen forduftet var
blev Gud udlagt som barnefar,
og herfra stammer myten om
den gudssøn, som til jorden kom.

Og hyrderne på marken så
en engel midt på himlen stå:
Gå hjem og pris det under at
en mø har født i denne nat.

Og da de hjem til stalden kom
den var ej mørk og trist og tom,
i stråleglans i krybbens strå
en tryllekunstnerkonge lå.

Tre rige mænd i silkeskrud
blev også ført til hytten ud.
De kommet var fra Østerland
at se den ny mirakelmand.

Og de fandt på den smukke skik
med julegaver, før de gik.
De ofred røgelse og guld.
Se, sådan gik den første jul!

Hans Scherfig

Jul blandt terrorister

Melodierne er uopslidelige.
Her er et par tekster til sangen -
gamle, helt ny, aktuelle.

Julesang

(Mel: Prøv Et barn er født)

Et lille barn blev født
i året - Æt.
Det fejrer vi med risengrød
og gåsefedt.

Vi fejrer ham trods nazilov
og racehad
med salmesang og julesjov
og megen mad.

Af jesusbarnet gjorde man
en julemand
der i december hjælpe kan
vor handelsstand.

Der sælges ud for dette år
af legetøj
og nisser, vat og englehår
og gøgemøj.

Og julestads og juleknas
og julevid.
Kommunen sælger mere gas
i denne tid.

Nu tændes tusind julelys
i København.
Nu jubles der til Herrens pris
og handlens gavn.

Nu stiger engle op og ned
med juleord
og bladenes medlidenhed
er atter stor.

Der skrives rørt i hver avis
om sult og savn
Der deles ud af flæsk og ris
i Jesu navn.

Hans Scherfig 1935

Lars Løkke Rasmussen i Afghanistan

Jul blandt terrorister

(Mel. Højt fra træets grønne top)

Juletid er hyggetid,
det vi alle håber.
Men omkring os er der strid,
som mod himlen råber!
Luften sitrer under knald
fra de onde bombers fald;
Stederne de rammer
ædes op af flammer.

Ytringsfrihed værnes må
med al lovens styrke,
vi må lære at forstå
Retfærd skal man dyrke.
Folketinget stemmer grov
for en antiterrorlov.-
Men blandt terrorister
er hver dansk minister.

Hvis vi støtter frihedskamp
som et folk udkæmper
truer fængsel, knippeltamp,
man os forulemper.
Det er toppens store fejl
Frihedstrangen er for stejl
OPRØR skal få følge
af en frihedsbølge!

Angst skal ikke kyse os
vi vil vise styrke,
byde de kumpaner trods
som vil krigen dyrke.
Trods fornuftens trange kår
nok de fleste fuldt forstår
Krig er vold og døde -
fred er livets grøde.

Politiet, venstrefløjen og nazi

Århus politi kan ikke finde ud af at opklare nazioverfald og hærværk mod venstreorienterede, selvom der findes mange vidner, der kan udpege overfaldsmænd og rudeknusere på Café Oscar, som kommer fra det nazistiske miljø omkring gruppen White Pride og Dansk Front.

Chefkriminalinspektør Allan Lund erklærer:

"Vi er stadig i tvivl, om alt dette kan være iscenesat af nogle helt andre. Hvad der er hoved og hale i hele denne sag, ved vi simpelt hen ikke".

Det er sandsynligvis de overfaldne selv, er en af hans teorier. Grundlæggende set mener han, at der er tale om en 'bandekrig'.

I stedet for at opklare og stoppe nazivolden, der fortsatte med rudeknusning i Café Oscar i Mejlgade efter den store antinazistiske demonstration i lørdags, er Århus politi gået til angreb på de overfaldne og venstrefløjen. Til Jyllandsposten siger chefkriminalinspektøren (7.12):

- Det er politiets klare opfattelse, at de forurettede har mere fokus på at komme i medierne, end i at sagerne bliver opklaret.

Café Oskar, Århus

Køber nazi-forklaring

Århus Politi køber således det nazistiske postulat om, at overfaldene er en reaktion på 'terror fra venstrefløjen'. Det minder om polititeoriene omkring det stadig uopklarede nazistiske bombemord på antifascisten Henrik Christensen og raseringen af IS' daværende lokaler i Søllerødgade i København den 16. marts 1992. Også dengang fokuserede politiet på, at det var ofret og hans kammerater, som stod bag!

I Århus er sagen krystalklar: De nazistiske bøller har ikke bare gentagne gange knust ruder i Café Oscar. En flok på 10-15 stykker overfaldt et antifascistisk møde i caféen den 29. november og bankede to af deltagerne, heriblandt

Hans Jørgen Vad, lokalpolitiker fra Enhedslisten. Efter demonstrationen lørdag den 3. december prøvede en tilsvarende bande igen at trænge ind i Café Oscar, men måtte 'nøjes' med at knuse ruderne, da de ikke kunne komme ind.

Nazibøllerne i 'Dansk Front' lægger ikke skjul på, hvem der står bag overfaldene. I en meddelelse på deres hjemmeside hedder det:

- Så lang tid Antiracistisk Netværks grupper ikke åbent erklærer deres bandekrig mod patrioter for stoppet, kan Dansk Front ikke forhindre patrioter i at tage sagen i egen hånd.

'Bandekrigen' er nazisternes postulat. Som trænedede kriminelle har de et 'alibi' i orden: Det er i virkeligheden dem, der er ofre for 'rød terror'.

Gennem længere tid har de forberedt angreb på den århusianske venstrefløj. Bl.a. har de infiltreret, overvåget og fotograferet møder og begået hærværk i det skjulte. Med det brutale overfald på det antifascistiske møde i Café Oscar i sidste uge har de kastet masken og forsøger sig med åben naziterror i SS-stil fra 30'ernes begyndelse i Tyskland.

I deres syge forestillingsverden er det forspillet til en 'racekrig' fra nazisidende med overfald og pogromer mod indvandrere. Venstrefløjens antifascister står i vejen for den, mener de.

Antiracister aktionerede imod nazister

Højreekstremister fra "Dansk Front" fik travlt med at komme af sted, da omkring 100 antiracister mødte på Københavns hovedbanegård, hvor nazisterne ville forsamle sig.

Omkring 100 københavnske antiracister aktionerede fredag d. 16. december imod en mindre forsamling af danske højreekstremister fra "Dansk Front". Dansk Front, som på det seneste har fået en del presseomtale i forbindelse med de nazistisk motiverede overfald på antiracister i Århus, havde kaldt sammen til en julefrokost.

I forbindelse med dette arrangement havde de aftalt at mødes på Københavns hovedbanegård kl. 17 for at tage videre sammen, hvilket kom nogle utiltænkte for øre.

De ca. 100 antiracistiske aktivister, som var mobiliseret i løbet af få timer, mødte op på hovedbanegården lidt før klokken 17 med et stort banner og uddelte løbesedler og råbte antifascistiske og antiracistiske slagord.

Nazisterne, der kun formåede at mønstre en ganske lille flok, holdt sig langt væk og måtte skynde sig af sted med toget i sydgående retning.

Da man bevægede sig væk fra stationen igen, efter at nazisterne havde forføjet sig, tilkendegav folk, at det er vigtigt at slå racismen tilbage. "Fedt, at der er nogen, der vil gøre noget ved det her," sagde en forbipasserende kvinde for eksempel.

Aktivist

Indymedia.dk 16. december 2005

Samlet venstrefløj

Chefkriminalinspektør Allan Lunds udfald mod venstrefløjen tilbagevises over en bred front. I en pressemeddelelse fra Enhedslisten hedder det, at Enhedslisten tager 'på det skarpeste afstand fra Århus politis forsøg på at lave politik på den højrerabiate vold i Århus og forsøgene på at mistænkeliggøre venstrefløjen'.

Jørgen Arbo-Bæhr, MF for Enhedslisten, siger:

- Det er langt ude, at Århus politi beskylder Enhedslisten for at stå i vejen for en opklaring af højreekstremisternes vold og hærværk. Vi har kun én interesse – at få forbrydelserne opklaret, ikke mindst set i lyset af, at det var en af vores medlemmer, der blev overfaldet.

Han tilføjer:

- Det virker, som om Århus politi med

de seneste udtalelser forsøger at tørre weekendens politifadese af på venstrefløjen i stedet for åbent at erkende, at det er Århus politi, der har ansvaret for, at højreekstremister lørdag nat for anden gang angreb Café Oskar.

Per Nielsen fra DKP/ML i Århus, der driver Café Oskar, siger til Politiken:

- Det er en underlig melding. Jeg ved, at flere går og venter på at blive kaldt ind på politigården for at udpege gerningsmændene på fotos. Politiet har fået navne på alle, der var til stede, og vi vil alle hellere end gerne hjælpe til opklaringen af de ubehagelige angreb.

Han var til stede ved overfaldet på mødet og er selv blevet afhørt.

Talsmanden for Antiracistisk Netværk, Peter Hegner Bonfils, siger til samme avis:

- Der er overhovedet ikke tale om nogen bandebrigade. Vi fører i hvert fald ikke nogen krig mod Dansk Front, det er dem, der har overfaldet os. Antiracistisk Netværk har intet at gøre med den voldshændelse, der fandt sted 23. november.

Det 'liberale' Danmark

Nazisterne hævder, at en af dem blev overfaldet af en deltager på et møde i Antiracistisk Netværk på hovedbiblioteket i Århus. Nazisterne skulle angiveligt have sendt en person ind på dette møde for at infiltrere det, men han blev afsløret, stak af og påstår efterfølgende at være blevet overfaldet.

White Pride har en historie med vold mod venstrefløjen i Århus, som går tilbage til 1994.

Ifølge Århus politi selv står de 25 mest aktive i White Pride for 21 sigtelser for vold, 33 sigtelser for overtrædelse af politivedtægten og fire sigtelser for overtrædelse af våbenloven.

Der foreligger ingen domme eller sigtelser for vold mod nogen gruppering på venstrefløjen i Århus.

Århus politis manglende evne og vilje til at opklare og stoppe nazivold er forbløffende.

Ifølge international ret er nazisme og fascisme en kriminel ideologi og politik, som fører til mord og terror. Derfor blev nazipartierne og nazipropaganda forbudt efter 2. verdenskrig. I Danmark blev nazistpartiet også opløst.

Nazistiske og fascistiske organisa-

tioner er gennem en årrække blevet genopbygget i mange lande. I Danmark mener de sig åbenbart stærke nok til at starte åben terror mod venstrefløjen. Både den nuværende liberale lovgivning over for nazisme og racisme og politiets indstilling om, at der er tale om en bandebrigade mellem to ekstremer, gør det alt for let for dem.

Kravet om forbud mod nazistiske og fascistiske partier og propaganda er blevet rejst gennem en årrække af antifascistiske kræfter som veteraner fra den danske modstandskamp, af Folkebevægelsen mod Nazisme (FMN) www.imodnazi.dk, af DKP/ML i sin tid og APK i dag, og af mange andre som advokat Bjarne Overmark fra Beboerlisten i Randers.

Men det er blevet afvist af samtlige folketingspartier, der begrundet det med forsvar af ytringsfriheden. Det er ikke engang lykkedes at stoppe den statsfinansierede naziradio i Greve, selvom regeringen for længst har erklæret, at den ville blive lukket.

Kriminaliser nazi!

Nazisterne spreder uhindret deres kriminelle propaganda på talrige måder fra løbesedler til æteren og internettet. Resultatet bliver uvægerligt terror mod venstrefløjen og racistiske overfald.

Venstrefløjen har ikke kunnet samles om at skabe en bred bevægelse for at få nazismen gen-kriminaliseret i konkret lovgivning. Enhedslisten har tilmed udtrykt sympati for Dansk Folkepartis forslag om at afskaffe den vage og ineffektive racismeparagraf.

- Der er grund til at tage den højre-

ekstremistiske vold meget alvorligt. Ikke kun af politiet, men også af politikerne. Det er alvorligt problem, når forsamlingsfriheden er truet, siger Keld Hvalso Nedergaard, byrådsmedlem for Enhedslisten Århus nu. Enhedslisten i Århus vil tage initiativ til en kommunal kampagne mod højreekstremistisk vold.

- Vi skal have skabt klarhed over politiets indsats. Vi kan konstatere, at indsatsen indtil nu ikke har forhindret gentagne politiske overfald fra højreekstremistiske grupper. Vi må finde ud af, hvad der har manglet i politiets indsats, fortsætter han.

Det er fuldstændig rigtigt, men der er også grund til at gribe i egen barm og gøre kampen mod nazisme og fascisme mere omfattende og konsekvent.

Erklæret antifascistiske kræfter som Enhedslisten, Foreningen Demos, dele af Antiracistisk Netværk og Minoritetspartiets Rune Engelbrecht Larsen har mere eller mindre lidenskabeligt forsvaret nazisternes og fascisternes ytringsfrihed og dermed splittet og svækket kampen mod nazi.

De bør ganske enkelt benytte den nazistiske eskalation i Århus til at revurdere deres holdning.

Også i andre lande som i Tyskland rejses kravet om forbud mod nazisme med fornyet styrke i øjeblikket.

Det ville unægteligt gøre det noget sværere for nazister og fascister og noget nemmere for andre, selv et tungt og fordomsfuldt århusiansk politi, hvis naziorganisationer og fascistpropaganda også rent lovmæssigt blev placeret som det, det er: forbrydelse maskeeret som politik, kuvøser for højreorienteret terror.

Protest mod Salem-march

Igen i år blev der afholdt en stor nazistisk march i Salem og igen var antiracister dukket op for at vise mangfoldig modstand.

Antifascister fra Danmark, Sverige, Tyskland og Norge mobiliserede igen i år til demonstrationer og aktioner imod nazimarchen. Den brede svenske organisation Nätverket mot rasism havde atter arrangeret en demonstration der under taler, musik og slagord gik fra Norrmalmstorg til Norra Bantorget. Der var omkring 1.500 demonstranter.

Til forsvar for oprøret

Af Patrick Mac Manus
Foreningen Oprør

Talsmanden for Foreningen Oprør Patrick Mac Manus er anklaget for at overtræde terrorloven. Men det er terrorister og 'krigen mod terror', der undergraver demokratiet

Foreningen Oprør har vakt en del debat. Det var meningen, og er det fortsat. Også uanset de sigtelser med en straffesamme på ti år, der er blevet rejst. Der er peget på en række problemstillinger ved terrorlovgivningen, 'terroristerne', den internationale 'krig mod terror' og modstandsretten, som vi gerne vil tale ud om, gerne tale med om. Også inden straffen falder, hvis det skulle gå så galt.

At mennesker har ret til at yde modstand mod illegitime magtforhold, herunder væbnet modstand, er blevet overskygget og fortrængt under den såkaldte 'krig mod terror'.

Bevægelser fra besatte områder, fra fulgte mindretal, fra samfund præget af afgrundsdyb ulighed og statslig vilkårlighed er i dag stemplet som terroristiske. En række stater har intensiveret en intern undertrykkelse, som er blevet tilført ny international legitimitet. Dette er sket i Colombia, i Tjetjenien, i Nepal, på Filippinerne. I den israelsk-palæstinensiske konflikt er de allerfleste organisationer, der har sat sig op imod en folkeretsstridig besættelse, opført på de internationale terrorlister.

Der er behov for en anden model for international konflikthåndtering end den internationale 'krig mod terror', som gennem 'terrorister' udstøder modstandsbevægelser fra det internationale samfund. En sådan udstødning og marginalisering uddyber blot konflikterne og afskærer modstandsbevægelserne fra den politiske og moralske dialog, der kan fastholde og videreudvikle demokratiske normer også i kampen mod illegitim magt.

'Terroristerne' tilsidesætter væsentlige demokratiske og juridiske hensyn. I en udtalelse til EU-kommissionen har uafhængige retseksperter allerede i marts 2003 fremhævet, at listerne og de sanktioner, der knytter sig hertil, skaber en retsstilling for individer, der er i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikler 6 og 13 om 'adgang til effektive retsmidler' og retfærdig rettergang, samt at etableringen af sådanne lister burde være forbeholdt den dømmende myndighed og ikke være overladt til den udøvende myndighed. At etablering af listerne er overladt til stater og efterretningstjenester, har bidraget til uigennemsigthed, vilkårlighed og statslig opportunistisme. Og ikke mindst medfører listerne en krænkelse af den uskyldsformodning, der er så centralt i ethvert retssamfund (EU Network of Independent Experts in Fundamental Rights, CFR-CDF, marts 2003).

At anfægte og udfordre terroristerne har været Foreningen Oprørs udtrykkelige ærinde, og foreningens beslaglagte internationale appel skal ses som udtryk herfor. Beslaglæggelsen er blevet opretholdt af østre landsret under henvisning til den europæiske 'terrorliste', der er et politisk og ikke et juridisk dokument og ikke bør kunne danne grundlag for domstolspraksis. Herudover har hverken byret eller landsret forholdt sig andet end lemfældigt til grundlovens paragraf 77, der undsiger ethvert forsøg på at genindføre censur. Der er nu søgt procesbevillingsnævnet om adgang til højesteret.

I sit opgør med de internationale terrorister har Foreningen Oprør valgt at fokusere på organisationer, der kæmper for sekulære, demokratiske og humanistiske mål. Men også troende mennesker har naturligvis ret til at yde modstand mod illegitim magtanvendelse, har ret til at tolke deres kamp i de termer, de finder egnede.

Modstandsretten har en egen etisk standard, der skal overholdes, også uanset

statslig terror, uanset den forbitrelse, som enhver borgerkrig må føre med sig. Enhver legitim modstand er besjælet af en kærlighed til det land og til den befolkning, der kæmpes for. Foreningen Oprør afviser enhver sekterisk vold, afviser drab på bygningsarbejdere, der venter på at blive mønstret, drab på fattige fiskere og mennesker, der går til bøn. Terror er nihilistisk. Frihedskamp er i grunden skabende.

Sigtelsen mod Foreningen Oprør for overtrædelse af 'terrorparagraffen' er et forsøg på at skræmme og straffe den begrundede tvivl og modstand, der må rette sig mod 'terrorlovgivning', 'terroristerne' og den såkaldte internationale krig mod terror.

I sin internationale appel opfordrer Foreningen Oprør til, at der ydes støtte til befrielsesbevægelser, der kæmper for social og politisk frigørelse. Dette er ganske som i de år, da ANC modtog omfattende støtte fra dansk side, selv om organisationen blev betegnet som 'terroristisk' af den sydafrikanske stat samt af USA's og Storbritanniens udenrigsministerier. En opfattelse, der også deltes af danske højrepolitikere, som dengang ikke formåede at dæmme op for den folkelige støtte til opgøret med apartheidregimet.

Foreningen Oprør ønsker at forsvare den rummelighed, der bør kendetegne et demokratisk samfund. Uden en sådan rummelighed, hvor der også er plads til modstand mod begrundet tvivlsom lovgivning, nedbrydes demokratiet. Udviklingen i velfærd i et samfund kan ikke adskilles fra de politiske frihedsrettigheder. Et højt niveau i de politiske frihedsrettigheder er en integreret del af et ethvert egentligt velfærdssamfund.

Begreber som 'retskulturelt forfald' og

På vej mod 'sikkerhedsstaten'

'politistat' er blevet taget i anvendelse til beskrivelse af de senere års udvikling i retsplejen og straffeloven. Ikke mindst er det stigende antal hemmelige procedurer i retsplejeloven blevet udsat for ætsende kritik fra både dommere og forsvarsadvokater.

Civilsamfundet synes i stigende grad at miste sin beskyttelse mod statsmagten. Retssikkerheden og ytringsfriheden er truet af svævende og elastiske bestemmelser, der baner vej for en høj grad af statslig vilkårlighed.

Denne vilkårlighed kan ramme aktivitetsformer, der er og bør være ganske normale i et demokratisk samfund. Straffelovens paragraf 114 kan bringes i anvendelse mod faglige arbejdskampe, civile ulydighedskampagner og den mellemfolkelige solidaritet med andre i deres opgør med illegitime stater og folkeretsstridig besættelse. Og er allerede blevet bragt i anvendelse mod Greenpeace, der i oktober 2003 trængte ind i Axelborg i protest mod gensplejede afgrøder.

Også blandt dem, som ikke er enige i alle Foreningen Oprørs synspunkter, må modstanden mod den gradvise nedbrydning af retssikkerheden og ytringsfriheden give sig til kende. Det er nødvendigt, at flere og flere træder frem, at flere og flere fatter mod i en tid, hvor yderligere indskrænkninger i de politiske rettigheder er i vente. Til foråret fremlægger regeringen yderligere skærpselser af terrorlovgivningen.

De politiske rettigheder, og ikke mindst ytringsfriheden, blev tilkæmpet af et oprørsk borgerskab, der i 1849 også talte om 'fortvivlelsens selvhjælp', om det legitime i oprøret, når magten ikke ville give sig på anden vis. I tilpasningen til stormagtens strategi synes det borgerlige samfunds egen politiske tradition at blive likvideret.

Den såkaldte 'krig mod terror' opfattes af dens strateger som nærmest permanent tilstand. En ukonventionel, hemmelig krig med skjulte fangeleje og krigsfanger, der ikke anerkendes. En krig, der sætter de konventioner under pres, der udsprang af tidligere krigsformer. En langvarig krig, skjult og uden offentlig

indsigt. I 'krigen mod terror' udviskes forskellen mellem fredstid og krigstid.

I krigsførende samfund som det danske sniger krigen sig ind i hverdagen som en omstilling af mentalitet og vaner. Det er civilsamfundets endeligt, der synes at være det truende perspektiv. Til sidst kan vi alle blive krigens fange.

Den såkaldte internationale 'krig mod terror' bidrager til at skærpe konflikterne i verden. Deltagelsen i den amerikanske krigskoalition underminerer den sociale og politiske løsning af konflikterne, som tidligere har været et udtalt mål for dansk udenrigspolitik.

Terrorlovgivningen og 'krigen mod terror' er den foreløbige slutsten i en proces, der har stået på i adskillige år. I stigende grad viger den social-liberale stat for sikkerhedsstaten. Sociale og politiske løsningsmodeller er blevet trængt i baggrunden af modeller, der mere hviler på magtanvendelse, kriminalisering, øget strafudmåling, udvidede politimæssige beføjelser og indskrænkninger i borgeres beskyttelse i forhold til den statslige myndigheds sikkerhedsmæssige interesser.

Den gradvise nedbrydning af politiske rettigheder synes drevet af en neoliberalistisk statslig strategi, hvor en deregulering af økonomien ledsages af en skærpet regulering af den sociale og politiske adfærd. Social-liberale kontrolformer viger for åbenlys tvang og magtanvendelse, og på det internationale niveau for militær magt, for krig og besættelse.

På globalt niveau er terrorlovgivning og den såkaldte 'krig mod terror' rettet mod den folkelige modstand mod en global økonomisk politik, der i så mange lande i verden betyder øget marginalisering, voksende uro og modstand. Terrorlovgivningen og 'krigen mod terror' er den disciplineringsform, som understøtter den tvungne markedsliberalisering, der i dag er den globale

økonomiske dagsorden.

'Krigen mod terror' er i disse år også blevet forvandlet til en 'krig mod flygtninge'. Det er ikke længere flygtningen, der skal beskyttes, men staten. Mens 'krigen mod terror' har undermineret Genevekonventionen af 1949 om behandlingen af krigsfanger, har 'krigen mod flygtninge' på lignende vis undermineret Genevekonventionen af 1951 om flygtningenes beskyttede status.

Endnu engang er ondskabens trussel blevet manet frem i den såkaldte 'krig mod terror'. Det er sket før. Det er sket så mange gange før, at vi burde være blevet mere skeptiske, mere immune over for magtens trusselsbilleder. 'Krigen mod terror' er magtens nye fortælling. Og som altid en fortælling, der hviler på frygt, en fortælling, der nærer frygten.

Det er nødvendigt at fastholde, at den egentlige trussel i verden ikke er de skyggeagtige figurer, der planlægger terroristiske attentater. Truslen mod verden er ikke skjult, ikke skyggeagtig. Den er der, så alle kan se den: fattigdom, sygdom og sult. De er tidens masseødelæggelsesvåben. Truslen i verden er den ydmygelse, det svigt og tab, der rammer millioner og atter millioner i denne verden. Terrorisme er ikke en mørk gåde. Gåden er måske endda, at den er så ringe i sit omfang.

Terrorens 'objektive' forudsætninger er i uformindsket omfang til stede i form af kronisk uløste konflikter i verden. Om dens 'subjektive' forudsætninger vil tage til i omfang, vil afhænge af verdenssamfundets vilje til at løse disse konflikter, herunder de interne konflikter, som 'intifadaen' i de franske byer blot er et enkelt udtryk for. Måske allerede glemt, men konflikten vil igen vise sig.

Demokratiske samfund kan igen miste sig selv, og i disse år kan de synes i fare for at gøre det. Hvis et samfund vælger et vidtgående sikkerhedshensyn frem for den udvidelse af de demokratiske rettigheder, der alene kan løse de globale og interne konflikter, vil dette sikkerhedshensyn før eller senere vende sig mod samfundet. Og i et sådant samfund vil netop ingen kunne vide sig sikker.

Harold Pinter: Nobelforelæsning

(Uddrag)

Den 75-årige britiske dramatiker og digter Harold Pinter var årets fortjente nobelprismodtager i litteratur. Den kræftsyge Pinter var forhindret i at deltage i festlighederne, men hans nobelpristale blev transmitteret via storskærm. Den er et glødende opgør med USA-imperialismen og Bushs og Blairs krigspolitik. Den bringes her i uddrag.

I 1958 skrev jeg følgende: *'Der er ingen skarpe skillelinjer mellem, hvad der er virkeligt, og hvad der er uvirkeligt, ej heller mellem, hvad der er sandt, og hvad der er falsk. En ting er ikke nødvendigvis enten sand eller falsk; den kan være både sand og falsk.'*

Jeg tror, at disse påstande stadig giver mening og stadig passer på udforskningen af virkeligheden via kunst. Så som forfatter står jeg ved dem, men som borger kan jeg ikke. Som borger må jeg spørge: Hvad er sandt? Hvad er falsk?

Sprog i kunst forbliver således en højst tvetydig transaktion, et kvikksand, en trampolin, en tilfrosset dam, der når som helst kan give efter under dig som forfatter.

Men som sagt kan søgen efter sand-

heden aldrig tage en ende. Den kan ikke opsættes, den kan ikke udsættes. Den må konfronteres her og nu og på stedet.

Politisk sprog, som det bruges af politikere, vover sig ikke ind i nogen del af dette territorium, eftersom de fleste politikere – så vidt vides – ikke er interesserede i sandhed, men i magt og opretholdelse af denne magt. For at opretholde denne magt er det afgørende, at folk forbliver i uvidenhed, at de lever i uvidenhed om sandheden, selv sandheden om deres eget liv. Hvad der omgiver os, er derfor et enormt tapet af løgne, som vi bliver fodret med.

Som hver eneste af os her ved, så blev invasionen af Irak retfærdiggjort med henvisning til, at Saddam Hussein besad et højst farligt arsenal af masseødelæggelsesvåben, af hvilke nogle kunne affyres inden for 45 minutter med forfærdelige ødelæggelser til følge. Vi blev forsikret om, at det var sandt. Det var ikke sandt. Vi blev fortalt, at Irak havde forbindelse med Al Qaeda og var medansvarlig for grusomheden i New York den 11. september 2001. Vi blev forsikret om, at dette var sandt. Det var ikke sandt. Vi fik fortalt, at Irak truede verdens sikkerhed. Vi blev forsikret om, at det var sandt. Det var ikke sandt ...

Min påstand her er, at de amerikanske forbrydelser i den samme periode (efter 2. verdenskrig og frem til i dag, KP) kun er overfladisk registreret, for slet ikke at tale om dokumenteret eller overhovedet indrømmet eller i det hele taget registreret som forbrydelser overhovedet ...

Selv om de i nogen udstrækning var begrænset af Sovjetunionens eksistens, gjorde de Forenede Staters aktioner over hele verden det klart, at de havde konkluderet, at det havde grønt lys til at gøre, hvad de havde lyst til.

Generelt har de foretrukket, hvad de har beskrevet som *'lav-intense konflikter'*. Lav-intens konflikt betyder, at tusinder af mennesker dør, men langsomt, end hvis man havde kastet en bombe på dem i ét grusomt nedslag. Det betyder, at man inficerer landets

hjerne, at man igangsætter en ondartet vækst og iagttager spredningen af koldbranden. Når befolkningen er blevet undertrykt – eller slået til døde – og dine egne venner, militæret og de store selskaber sidder bekvemt på magten, så står du foran kameraet og siger, at demokratiet har sejret. Dette var hverdagen i amerikansk udenrigspolitik i de år, jeg refererer til ...

De Forenede Stater fordømte disse landvindinger (som sandinisterne gennemførte i Nicaragua m.m., KP) som marxistisk-leninistisk undertrykkelse. Efter den amerikanske regerings opfattelse var der ved at blive statueret et farligt eksempel. Hvis Nicaragua fik lov til at etablere grundlæggende normer for social og økonomisk retfærdighed, hvis det fik lov til at hæve standarden for sundhedsvæsen og uddannelse og opnå social enhed og national selvrespekt, ville nabolandene stille de samme spørgsmål og gøre de samme ting. Der var selvfølgelig på den tid en voldsom modstand imod status quo i El Salvador ...

Præsident Reagan beskrev almindeligvis Nicaragua som et 'totalitært fangehul'. Dette blev generelt overtaget af medierne og helt sikkert af den britiske regering, som en præcis og fair fortolkning ... De totalitære fangehuller var i realiteten nabolandene El Salvador og Guatemala. De Forenede Stater havde styrtet Guatemalas demokratiske valgte regering i 1954, og det skønnes, at over 200.000 mennesker var blevet ofre for de efterfølgende militærdiktaturer ...

De Forenede Stater styrtede i sidste instans den sandinistiske regering. Det tog nogle år og betragtelig modstand, men nådesløs økonomisk forfølgelse og 30.000 døde underminerede til sidst det nicaraguanske folks modstandskraft. De var endnu en gang udmattede og ramte af fattigdom. Kasinoerne kom tilbage til landet. Gratis sundhedsvæsen og uddannelse var det slut med. Big Business vendte tilbage med sin hævn. *'Demokratiet'* havde sejret.

Men denne 'politik' var på ingen måde begrænset til Centralamerika.

Nobelfredstale

Den blev ført over hele verden. Den var uden ende. Og det er, som om det aldrig skete.

De Forenede Stater støttede og affødte efter afslutningen af 2. verdenskrig i mange tilfælde et hvilket som helst højreorienteret militærdiktatur i verden. Jeg refererer til Indonesien, Grækenland, Uruguay, Brasilien, Paraguay, Haiti, Tyrkiet, Filippinerne, Guatemala, El Salvador og selvfølgelig Chile. De rædsler, som de Forenede Stater påførte Chile i 1973, kan aldrig renskes og kan aldrig tilgives.

Sprog bruges faktisk til at holde tænkningen i skak. Ordene *'det amerikanske folk'* tilvejebringer en nærmest vellystigt beroligende pude ... Dette passer selvfølgelig ikke på de 40 millioner mennesker, der lever under fattigdomsgrænsen, og de to millioner mænd og kvinder, der er fængslet i det enorme Gulag af fængsler, der strækker sig tværs over USA.

USA kerer sig ikke længere om lavintens konflikt. Det ser ikke længere nogen ide i at være tilbageholdende eller bare beregnende. Det lægger kortene på bordet uden persons anseelse. Det giver ganske enkelt ikke en rød rejse for FN, international lov eller afstandstagen, som det anser for at være impotent og irrelevant. Det har også sit eget brægende lille lam i hælene på sig i snor, det patetiske og tilpasningsvillige Storbritannien.

Hvad er der sket med vor moralske følsomhed? ... Se engang på Guantanamo Bay. Hundreder af mennesker interneret uden anklage i over tre år, uden juridisk repræsentation eller behørig rettergang, teknisk interneret for evigt. Denne totalt illegitime struktur opretholdes i strid med Genevekonventionen ...

Invasionen af Irak var en banditaktion, en grov statsterroristisk handling, der demonstrerede total foragt for begrebet international lov ... en formidabel hævde af militær magt, der er ansvarlig for død og lemlæstelse af tusinder og atter tusinder af uskyldige mennesker.

Vi har bragt tortur, klyngebomber, forurenede uran, utallige handlinger af vilkårlige mord, elendighed, fornærdelse og død til den irakiske befolkning, og det kalder vi *'at bringe*

frihed og demokrati til Mellemøsten'.

Hvor mange mennesker skal man dræbe for at kvalificere sig til at blive beskrevet som massemand og krigsforbryder? Hundrede tusinde? Mere end nok, ville jeg mene. Derfor er det netop, at Bush og Blair skal stilles til regnskab for den internationale domstol. Men Bush har været klog. Han har ikke ratificeret den internationale domstol. Hvis nogen amerikansk soldat eller for den sags skyld politiker derfor finder sig selv på anklagebænken, har Bush advaret om, at han vil *'sætte marinesoldaterne ind'*. Men Tony Blair har ratificeret retten og er derfor tilgængelig for retsforfølgelse. Vi kan overlade retten hans adresse, hvis den er interesseret. Det er Downing Street nr. 10 i London ...

De 2.000 døde amerikanere skaber forlegenhed. De transporteres til deres grave i ly af mørket. Begravelser finder sted i stilhed og i sikkerhed. De lemlæstede rådner i deres senge, nogle for resten deres liv.

Jeg har tidligere sagt, at USA nu helt åbent lægger kortene på bordet. Sådan forholder det sig. Dets officielt erklærede politik er nu defineret som *'Full spectrum dominance'*. Det er ikke min udlægning, det er deres. *'Full spectrum dominance'* betyder kontrol med jord, hav, lufrum og alle medfølgende ressourcer ...

Mange tusinder, måske millioner af mennesker i De Forenede Stater selv er påviseligt syge, flove og oprørte over deres regerings handlinger, men som landet ligger udgør de ikke en sammenhængende politisk magt – endnu. Men uroen, usikkerheden og frygten, som vi kan se vokser dagligt i De Forenede Stater, vil næppe aftage ...

Jeg tror, at en uforfærdet, urokkelig og intens intellektuel beslutsomhed til som borgere at definere den virkelige sandhed om vort liv og vore samfund er en afgørende forpligtelse, der påhviler os alle. Det er faktisk bydende nødvendigt.

Hvis en beslutsomhed ikke kommer til udtryk i vor politiske vision, har vi intet håb om at genoprette det, der næsten er gået tabt for os – menneskets værdighed.

Oversat af Hans Pendrup
for Stop Terrorkrigen

Nytår 2006

Vi ses i Isterød, Nordsjælland

– Unge fra hele verden

mødes for at lave verden om

28.juli - 6.august 2006

**International Ungdomslejr
mod fascisme og imperialism**

www.iul2006.net
iul2006@yahoo.dk

**"Skaber vi menneskeværd
skaber vi fred"**

(Nordahl Grieg)

**De danske tropper ud
af Irak NU!**

STOP TERRORKRIGEN

www.stopterrorkrigen.dk

**DKP ønsker
kammerater og
venner et godt nytår
og godt samarbejde
i 2006**

Politisk erklæring

Den Internationale Konference af Marxistisk-Leninistiske Partier og Organisationer

Politisk erklæring fra det 11. plenummøde i den Internationale Konference af Marxistisk-Leninistiske Partier og Organisationer (IKMLPO)

Europa, oktober 2005

Det 11. plenum i den Internationale Konference af Marxistisk-Leninistiske Partier og Organisationer blev afholdt i Europa i oktober. Følgende delegerede deltog:

Brasiliens Revolutionære Kommunistiske Parti (PCR), **Øvre Voltas** Revolutionære Kommunistiske Parti (PCR/V), **Colombias** Kommunistiske Parti/Marxist-Leninister (PCdE-ML), Arbejderpartiet **Kommunisterne – Danmark** (APK), **Kommunistisk Arbejderparti – Den Dominikanske Republik** (PCT), **Ecuadors** Marxistisk-Leninistiske Kommunistiske Parti (PCMLE), **Frankrigs** Kommunistiske Arbejderparti (PCOF), **Organisationen for genopbygning af Grækenlands** Kommunistiske Parti, **Irans** Arbejds Parti (Toufan), **Mexicos** Kommunistiske Parti/Marxist-Leninister (PCM (m-l)), **ML-gruppen Revolution – Norge**, **Den Kommunistiske Organisation Oktober – Spanien**, **Koordinationen af Kommunistiske Organisationer i Spanien** (COEC), **Tunesiens** Kommunistiske Arbejderparti (PCOT), **Tyrkiets** Revolutionære Kommunistiske Parti (TDKP), **Tysklands** Kommunistiske Parti (KPD).

Beretningen opsummerede arbejdet siden den forrige konference i Ecuador

(2004). Den behandlede udgivelsen af konferencens talerør, tidsskriftet ”**Unidad y Lucha**” (’Enhed og kamp’) og andre aktiviteter, blandt andet det vellykkede **9. seminar om revolutionens problemer i Latinamerika, det faglige træf for Latinamerika og Caribien**, som fandt sted i Den Dominikanske Republik, solidaritetskampagnen for frigivelse af den kommunistiske og revolutionære leder i Colombia, kammerat **Francisco Caraballo**, og opfølgningen af andre opgaver og beslutninger fra den forrige konference.

Konferencen analyserede og understregede betydningen af **NEJ-sejren ved folkeafstemningerne i Frankrig og Holland** om forfatningsudkastet til den Europæiske Union. Konferencen ser nødvendigheden af, at de marxist-leninistiske partier og organisationer udvikler modstanden i arbejderklassen og blandt de demokratiske kræfter imod de nyliberalistiske foranstaltninger og projektet for oprettelse af en imperialistisk blokdannelse.

Vi marxist-leninister fordømmer den aggressive og brutale politik, som

’Fort Europa’

repræsenterer – som når indvandrere fra afrikanske lande, kvinder og mænd, som søger væk fra den usikre fremtid, de møder i deres hjemlande, takket være imperialismens kvælertag, bliver forfulgt og dræbt, som i **Ceuta** og **Melilla**.

Af dette ser vi skærpelsen og uddybningen af krisen, som det imperialistiske herrevælde gennemlever, og den voksende kamp, som føres af arbejderne og folkene i Latinamerika, Afrika og Asien: afvisningen af de lokale reaktionære krige, og af imperialismens – i særdeleshed den nordamerikanske – terroristiske, kriminelle og aggressive handlinger over for verdens folk.

Særlig betydningsfuld er arbejderklassens og folkenes modstand mod de nyliberalistiske privatiseringer og de folkefjendtlige tiltag fra de borgerlige regeringer i verdensimperialismens tjeneste. Modstand, organisering og kamp fra arbejderklassen og folkene imod disse handlinger, der er rettet mod menneskeheden, er en nødvendighed. Denne kamp må tilføres perspektivet om revolutionær omdannelse af samfundet, som vi marxist-leninister fremhæver som vejen ud af den almene krise i det kapitalistiske verdenssystem.

Hilsen til den irakiske modstand

Til Iraks Patriotiske Alliance og den samlede modstandsbevægelse i Irak

Den Internationale Konference af Marxistisk-Leninistiske Partier og Organisationer hilser irakernes patriotiske og heltemodige modstandskamp imod den imperialistiske besættelsesmagt USA og dens kollaboratører.

Kommuniste og marxist-leninister over hele verden støtter aktivt den heroiske kamp, I fører. De besatte og undertrykte folks interesser og arbejderklassen og modstandskræfterne mod

imperialismen er forenet i kampen mod USA-imperialismens bestræbelser på at erobre og undertrykke kloden.

For arbejderne og folkene over hele verden er det irakiske folkets frihed og sejr et spørgsmål af førsteangs betydning. Den modige kamp, I fører, vil påføre USA-imperialisterne og quislinge-medløberne et knusende nederlag. Dermed kæmper den folkelige irakiske modstand ikke bare for det irakiske folks interesser, men tjener direkte de andre folks interesser, som er truet af

USA-imperiet og dets ‘forebyggende’ krige.

Længe leve den irakiske modstand! Frihed for Al-Jabbar al-Kubaisi, leder af Iraks Patriotiske Alliance, og alle andre politiske fanger! Ned med USA-imperialismen og dens kollaboratører!

Vedtaget af det elvte plenarmøde i Den Internationale Konference af Marxistisk-Leninistiske Partier og Organisationer (IKMLPO), oktober 2005

Iraker i Danmark

Plenummødet udtrykte sin solidaritet med **det irakiske folks heltemodige modstandskamp** mod yankee-tropperne og deres allieredes besættelse. Det tilkendegav ligeledes sin levende støtte til den kamp, som det palæstinensiske folk fører for sine nationale rettigheder imod den israelske zionismes angreb, støttet af USA-imperialismen. Videre fordømmer den 11. konference skarpt de krigstrusler, som Bush-regimet har rettet mod Iran og Syrien, trusler, som understreger den amerikanske administrations arrogante og kriminelle karakter.

IKMLPO's 11. plenummøde diskuterede og vedtog en politisk og taktisk platform, som giver en almen rettesnor for medlemmernes politiske praksis og aktioner og for de fremskredne dele af arbejderklassen og folkene for kampen mod imperialismen, monopolerne og den samlede verdensreaktion. Den er et retningsgivende værktøj, som skal tjene kampen mod menneskehedens fjender og samordne de revolutionære partiers og organisationers handlinger og aktioner og være en ledestjerne under de specifikke betingelser i hvert enkelt land og på ethvert tidspunkt i den revolutionære kamp.

Konferencen vedtog at stadfæste udelukkelsen af partiet Bandera Roja fra Venezuela fra sine rækker på baggrund af, at denne organisation har fortsat sine aktiviteter til fordel for imperialismen og de reaktionære kræfter, som modsætter sig den demokratiske og folkelige proces, som er under udvikling i landet.

Vi har på dette plenummøde opstillet en række opgaver og truffet flere beslutninger, om drejer sig om at sikre kontinuiteten, udvidelsen af og forbedringen af kampen mod imperialismen, borgerskabet og verdensreaktionen for at føre kampen for revolution og socialisme videre.

Vi vil samles på ny et andet sted på kloden for igen at stadfæste vor forpligtelse til fortsat kamp for arbejderklassens og folkenes frigørelse.

Det 11. plenummøde i den Internationale Konference af Marxistisk-Leninistiske Partier og Organisationer

Bange nætter, folkemord og retssager

**Af
Rina Dhahir**

Fortsat fra side 7

plade, og den lyder ens, lige meget hvor man spiller den.

Så næste gang farisæeren og terroristen Anders Fogh Rasmussen med sine følelseskolde fiskeøjne og sine enerverende nasalhyklerier åbner sin mund og spørger, om *"I da hellere vil have Saddam tilbage"*, må svaret herfra – og jeg ved, at jeg taler på vegne af en hel del irakere, selv dem, der har oplevet Husseins uretfærdigheder på egen krop – være: Ja tak! Gør os den tjeneste! Giv os Saddam Hussein tilbage. Lad os skrue tiden tilbage, lad de sammenstyrtede mure rejse sig, og lad Iraks tabte børn fødes på ny.

Hvis der er noget, du har gjort, Anders Fogh Rasmussen, så er det at fjerne brøden fra Hussein. Ved siden af dig og din nyfascistiske ven og bannerfører, Bush, fremstår Hussein som barmhjertigheden selv.

"I kampen mellem demokrati og diktatur; må vi vælge demokratiet," siger du. Men disse to modpoler er en illusion. Der er kun diktatur, dit diktatur og modpartens diktatur. Jeg siger, at når valget står mellem to ondt, må vi vælge det mindst ondt, indtil noget bedre dukker op. Og I spiller på det forkerte hold, hr. og fru Kloakrotte.

I er de sande forbrydere, hr. statsminister. Og hvis der er noget, mit blødende hjerte ser frem til, er det den dag, hvor det er jeres tur til at sidde for retten. Så snakker vi rock'n'roll! Så vil jeg sidde klar foran flimmeren. Med champagne og tapas og en fandens masse gode mennesker omkring mig vil jeg lade forløsningen ske, mens vor tids folkemordere bliver slæbt væk og smidt bag lås og slå.

15. december 2005

STOP BUSH

For et nazifrit 2006!

**Folkebevægelsen mod
Nazisme (FMN)**

www.imodnazi.dk

**Godt nytår til venner
og kammerater!**

Fremgang for arbejderklassen i Danmark og verden over i 2006!

APK ANBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

**Stop Fogh!
Stop Haarder!
Stop Bush!**

*Vi kæmper
for at sejre!*

DKU

www.dku99.dk

Åbent brev til alle landets borgerlige vælgere

Det kan godt være, I ikke gider høre på socialister, men SF's formand Villy Søvndal sagde nu nogle kloge ord på TV efter nynazisternes voldelige angreb i Århus.

Pia Kjærsgaard råber og skriger, og Anders Fogh taler alvorlige ord, når muslimer anvender vold mod sagesløse. Men de udmærker sig begge ved en

larmende tavshed, når gale nynazister smadrer en lovlig socialistisk café 2 gange, og begår voldeligt overfald på en fredelig anti-racist.

Så vidt Villy Søvndal. Men mange, fredelige, demokratiske mennesker lider af frygt for, hvad det næste bliver. Mon grunden til Anders' og Pias tavshed skulle være, at Café Oskars lokaler

ejes af Danmarks Kommunistiske Parti / Marxister-Leninister?

Vil regeringen og Dansk Folkeparti i virkeligheden have kommunistiske partier, som bekender sig til demokrati og ytringsfrihed, sat på EU's terroristliste?

Kommunister er, sammen med flygtninge og indvandrere, blevet vor tids forfulgte jøder (minder glasskårene i Århus ikke om en eller anden krystalnat?)

Jeg er selv medlem af det oprindelige DKP, men vi er 4 kommunistiske partier i Danmark, så sig ikke, at kommunismen er død. Den lever i bedste velgående, og må i dag, som under nazisternes besættelse, gå forrest i kampen for at forsvare demokratiet.

Vi siger velkommen til SF og alle gode kræfter i denne kamp. Vil I borgerlige også være med?

Jens Juhl Nedergaard

Møllegade 10, st th
8600 Silkeborg

Alt vel

var budskabet ved finanslovens vedtagelse, da nedskæringer og tildelingen af rigdom var på plads mellem de sædvanlig befolkningsgrupper, og så kunne Christiansborg lukkes, og besætningen drage hjemad, i overbevisning om at alt er fred og idyl.

Dette viser at deres kendskab til folkets bevægelsesmønster er totalt kuldsejlet, efter årene mellem Borgens tykke iltfattige mure

Nye abonnementspriser for Kommunistisk Politik 2006

Da alle porto'er stiger med 50 øre pr. brev forhøjes Kommunistisk Politik's abonnementspriser fra 1.1. 2006 således:

1/2 år fra 275 kr til 280 kr

1 år fra 450 kr til 480 kr

Institutionsabonnementer (efterskoler, fagforeninger etc.):

1/2 år 360 kr

1 år 640 kr

Stadig utrolig billigt!

NB!

Hvis dit abonnement udløber 1.1.2006 er der vedlagt brev og girokort i kuerten

Næste nr. af KP udkommer 6.
januar 2006

**"Progressiv kunst, fra
gadens overflod"**
**"Ung skrammelkunst med
RØD tråd"**

Thor Knudsen

Fernisering 6. januar 2006 kl. 17

Thor er en ung progressiv kunstner - til daglig studerer han statskundskab, i hans fritid udtrykker han sig gennem sine malerier. Dette gør han på en utraditionel måde, med hvad der kan findes rundt om på gader og i skralderum.

Her bruges alt fra spånplader, gamle vindues rammer og hvad dertil kan påføres fra akrylmaling, tusch, avis, lak og graffiti. Af alt dette fremtrylles han fantastiske meningsfyldte malerier.

Udstillingen varer frem til 16. februar 2006

Oktober Bogbutik og Galleri
Egilsgade 24, 2300 Kbh. S

Det er ikke vores krig

Sammen med 100.000 amerikanske soldater og soldater fra den velvillige 'koalition' er nogle tusind danske unge sendt til Irak for at dræbe og blive dræbt i en krig for det amerikanske imperium. Irak har den næststørste olie-reserve på jorden. Landet er blevet udvalgt til destruktions, fordi det irakiske folk vovede at nationalisere olien og andre naturressourcer. Alle forklaringer, de krigsførende regeringer har givet på krigen, er blevet afsløret som løgne. Intet demokrati er opstået. Tværtimod. Landet er ødelagt. Forsyningen af elektricitet, mad, medicin og drikkevand – alt sammen nødvendigt til livets opretholdelse – ligger i ruiner. Over 2.000 amerikanske, britiske og danske soldater er dræbt, og 20-30.000 er alvorligt såret. USA's regering har brugt 300 mia. dollars til denne aggressionskrig. Det er over 200 mio. dollars hver dag. Også den danske regering har brugt penge på krigen.

Krigen og besættelsen af Irak kan ikke ses isoleret. USA forsøger aktivt at tilintetgøre enhver regering, der modsætter sig imperiet. Folkene i Irak, i Palæstina, i Haiti, i Venezuela, på Cuba og på Filippinerne gør modstand, og vi må alliere os med dem. Irakernes modstand er del af folkenes verdensomspændende bestræbelser på at leve uden fremmed overherredømme, uden militære eller økonomiske trusler.

I USA bevilliges grænseløse midler til krigsførelse, mens der gennemføres massive nedskæringer af sociale ydelser. Af USA's planlagte nedskæringer på 50 mia. dollars i næste finansår rammer over en tredjedel de unge.

I Danmark skærer Fogh-Pia-regeringen ind til benet på alt, der kan fordyre arbejdskraften: uddannelse, understøttelse, pasning af børn og gamle, hjælp til flygtninge, syge og handicappede, fritidsbeskæftigelser, kunstnerstøtte og alle former for offentlige ydelser. Alle steder pålægges øgede brugerbetaling og transportomkostninger osv. som skjulte skatteforhøjelser, og kommunerne holdes i en økonomisk skruestik, så de ingen muligheder har for at ændre forholdene. Imens stortrives virksomhederne og storaktionærene, udgifterne til politi og fængs-

ler og 'krig mod terror' vokser, og universiteter og forskningsmidler målrettes mod erhvervsliv og våbenproduktion.

Krigen er en racistisk krig. Bush-administrationen dæmoniserer arabere og muslimer. Det samme gør Fogh-Pia. Det er også en racistisk krig, fordi de amerikanske militæruddgifter hentes fra afrikansk-amerikanske, latinoer og andre undertrykte samfundsgupper og går direkte i kassen hos erhvervs- og bankvirksomhederne. Bush-administrationen skar hundreder af millioner dollars fra orkan- og stormflodshjælpen og reparationen af digerne i New Orleans mellem 2001 og 2005 og overførte disse ressourcer til den såkaldte 'krig mod terror'.

Mobiliseringen mod krigen og besættelsen skal ikke kun rettes mod Fogh-Pia-regeringen. Det er ikke gjort med at fjerne den regering. Socialdemokratiet og de Radikale vil nok trække tropperne hjem, men de vil ikke standse Danmarks deltagelse i 'krigen mod terror'. Danmark vil fortsat være en del af EU's oprustning og NATO-alliancen, og de vil fortsat tillade våbenproduktion og deltagelse i stjernekrigsprojektet bl.a. via Thulebasen. Alt sammen vigtige brikker i USA's kamp for kontrollen med olien og verdens ressourcer og verdensherredømmet. S og R vil fortsætte politikken for skærpet terrorlovgivning og racistisk behandling af flygtninge og indvandrere. Forgyldningen af 'erhvervslivet' vil fortsætte på bekostning af arbejderklassen.

Vi får ingen fred og ingen forbedrede forhold for arbejderklassen, før kravene stilles fra gulvet.

I begyndelsen af januar indkaldes til stormøder som forberedelse til årsdagen for angrebet på Irak. Der lægges op til demonstrationer over hele Danmark. Jeg opfordrer alle til at møde op i den nærmeste by, deltage i mobiliseringen til demonstrationerne og styrke opbygningen af bevægelsen med anti-krigsgrupper overalt i lokalsamfundene.

Jeg synes, der skal være masser af krav som f.eks. "Penge til uddannelse, ikke til soldater og angrebsvåben" – "Stop krigen i Irak, alle tropperne

hjem, nu" – "Ingen dansk deltagelse i internationale krigsoperationer" – "Stop truslerne mod Venezuela, Cuba, Iran og Nordkorea" – "USA ud af Thule-basen" – "Stop den racistiske offensiv mod indvandrere" – "Et samfund for mennesker, ikke for profit" – "Nej til terrorlovgivning og terror-lister". Nu kan det være nok.

GBe

Stormøder i Nej til Krig

København:

Onsdag den 11. januar kl. 19 i medborgerhuset Blågården, Blågårdsgade 3.

Odense:

Torsdag den 12. januar kl. 19 i Ungdomshuset.

Århus:

Tirsdag den 17. januar kl. 16.30 på Hovedbiblioteket.

OKTOBER BOGBUTIK

København

Egilsgade 24, Kld.

2300 København S

35 43 49 50

Mandag-fredag 14-17.30

Lukket mellem jul og nytår

Oktober Bogbutik Fyn

Skibhusvej 100

5000 Odense C

66 14 89 83

Åbningstid:

Hverdage 12-17.30

Oktober - Århus

Ny Munkegade 88 kld.

8000 Århus C

86 18 40 06

Åbningstid:

Man, ons, fre 14-17.00

Loftsramte eksperter

Arbejdere og de fra arbejdsmarkedet udstødte er et udsat folkefærd. På mindre end to uger har den regeringsnedsatte Velfærdskommission fremlagt sit forslag til, hvordan 'velfærden' om 30 år kan sikres ved at eliminere den i dag, og samtidig har regeringen med sit sædvanlige støtteparti fået vedtaget en finanslov, der igen vender den tunge ende nedad. Samtidig afviste de at fjerne loftet over kontanthjælpen.

Lynet kan slå ned hvor som helst og mod hvem som helst.

I modsætning til naturkræfterne, som følger deres egne love beskrevet i fysikken, så rammer kapitalens lovgivning betydeligt mere differentieret.

Hr. Mærsk McKinney Møller kan måske være lidt nervøs for at blive ramt af Thors hammer eller lynene fra hans gedeforspændte vogn, men han behøver så sandelig ikke være anspændt over at blive ramt af regeringens politik.

Det gør så mange andre imidlertid – ikke mindst de 183.395 kontanthjælpsmodtagere, som rammes fra mange sider: De er ramt af arbejdsløshed, udstødte fra a-kasser og dertilhørende dagpenge. 37.259 af dem er direkte ramt af tvangsaktivering uden overenskomstmæssig betaling eller genoptjening af dagpengeret, mens de resterende er truet af tvangsaktivering.

For to uger siden fik Johan Møller Nielsen kærligheden at vide af selveste højesteret, der erklærede, at man som kontanthjælpsmodtager mister bistan- den, hvis man nægter at udføre meningsløst tvangsarbejde. Sagen har kørt i flere år, hvilken måske føres videre til menneskerettighedsdomstolen.

Dertil kommer de mange kontanthjælpsmodtagere, der er ramt af 'loftet'. Loftet på kontanthjælpen.

Regeringen var for et års tid siden nemlig så omsorgsfuld over de små 200.000 kontanthjælpsmodtagere, der

Regeringen var for et års tid siden så omsorgsfuld over de små 200.000 kontanthjælpsmodtagere, der ikke af sig selv kunne finde plads på arbejdsmarkedet, at den af ren og skær hensynsfuldhed fastsatte et loft for kontanthjælp.

Faglig kommentar

ikke af sig selv kunne finde plads på arbejdsmarkedet, så de af ren og skær hensynsfuldhed fastsatte et loft for kontanthjælp.

'Når de nu ingen penge på lommen har, skal de nok finde arbejde i en fart,' lød devisen, der blandt andet blev markedsført ved at miskreditere flygtninge og indvandrere.

I dag er kendsgerningerne, at firmaer, selskaber eller dansk erhvervsliv i almindelighed ikke har åbnet spor op for kontanthjælpsmodtagere – uanset etnisk status.

Det er samtidig en kendsgerning, at de loftramte kontanthjælpsmodtagere har mærket de økonomiske konsekvenser:

"Vi går tur til familien med hatten i hånden for at tigge kalenderlys, gran, og hvad der nu hører sig til, for hvis vi selv skal købe det, er det på bekostning af aftensmad og madpakker. Det gør ondt og føles meget, meget grimt at bede sine forældre om sådanne 'småting'.

Det var så endnu en af de tider på året, hvor det gør hamrende ondt helt ind i sjælen at være forældre under 'loftet'. Faktisk vil jeg sige, at det er en umulighed bare nogenlunde at hænge med på 'julevognen', medmindre man

bryder med sin stolthed og går tiggergang. Vores børn skal ikke føle sig mindreværdige, de skal have en traditionel dansk jul, derfor smider jeg min stolthed over bord, kun for deres skyld. DET GØR ONDT! "

Således udtaler blot én af de titusinder 'loftramte', som i mandags var med Foreningen af loftramte til at dele løbesedler ud i flere af landets større byer for at pege på det helt urimelige i den førte politik.

Der er tilmed stiftet endnu en forening, Foreningen til køb af udtalelser fra loftramte eksperter, der har det udtalte formål at bringe de nogle af de loftramte over loftet i en måneds tid ved at købe en ekspertudtalelse.

Denne forening rummer et repræsentantskab, der i skrivende stund består af 17 medlemmer, der strækker sig fra prominente skuespillere over forbundsformænd til folketingspolitikere fra Socialdemokraterne, SF og Enhedslisten.

Signe Goldmann, der er initiativtager til og formand for foreningen, udtaler:

- Mens de fleste kan glæde sig over forbrugsfest, skattelettelser og en julehandel, der forventes at slå alle rekorder, så har man skåret i de sociale ydelser for dem, der i forvejen havde mindst – det kan vi ikke være bekendt. Jeg håber at denne uddeling kan være en tankevækker til det travle julefolk.

Det er glimrende, at der langt om længe bliver sat større fokus på de allerringest stillede, ligesom det er på høje tid, at de udstødte gives mæle. Det har i årevis været efterlyst i dette blads spalter, der blot ikke har de samme muligheder for at iværksætte dem.

Og lad så undertegnedes bekymring om, at der er tale om endnu en hattedameforening, blive gjort til skamme.